

ORGANA REXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

rîzgari

KÛRDÎSTAN KURTULUŞ ÖRGÛTÛ ORGAN

A - SZ

321

ADAP/MART 88

www.arsivakurdi.org

Gava çêla (qala) "demokrat" bûnê dibû; mirovên navserî, burokrat, doktor, berwedâr û mamosteyên, ku her tiştî normal diditin, hesûdî jîjina xwe nedikirin, azadiya cinsî diparastin di hate bîra mirov. Roj hat, hate fêmkirin ku naveroka îdeolojîk û felsefî ya demokratbûnê jî heye... Edî ew kesên ku xwe wek demokrat nişan didan; xwuyakir ku ew ne "liberal" bûn jî. Mirow karibû jî wan re bêjî "demokratên burjuwa"...

(...)

Bi geşbûna têkoşinê ve hin rastî derketin hdlê. Hate têgihîştin, ku di têkoşina sosyalîst de "demokrat" bûn jî heye! Rol alîkarî û naverokên demokratî di têkoşinê dinê de hate fêmkirin. Ew ronakbîrên kemalist û duwîkê wan "komunist" ku "itxal" kirina tîzên têkoşinê welatên din jî xwe re kiribûn erk, piştê salan bi tiştên xweyî ku dizîbûn destbîdest hatin girtin. Ew vê yekê qebûl jî nekin dişan dizên har in. Derewkar in. Burjuvazî jî bi bi awakî giran "dizitî" dide cezakirin (bitimkirin)...

Hebûna vî tiştî xisara xwe jî berê de heye. Tiştên ku hatine guhertin gelek hindik in.

Wê mafe çarenûsên netewan jî "bihata" rojevê, lê belê diva bû me ev yekê han "bê veciniqandin" çêbikir!

Bi vî awayî em hatin ku derê. Tu nabê qey ewên ku ne dixwestin "veciniqîn" "sosyalîst" bi xwe bûn. Der dora me, hemu ref bi ser navê "îdeolojîya çîna karker" bi "demokratên burjuva", ronakbîrên Tirk yê neteweperest û kemalîstan ve tîjî bûbû. Mirov vê yeka han niha hesanîtir dibîne. Ewana modelên "miswedde" yê burjuvaziyê xwe ne. Li her merhalên dirokê de, her carekê kirasê xwe guhertin û derketin pêşîya me. Bûn diwarekê asê. Hin jî wisa disekin. Niha jî dişa bi izn û îcazeta burjuvaziyê xwe "têdikoşin" û bûne dengê wan. Ji bo bur-

juvaziyê xwe erka diplomasiyê pêktînin. Ji me re jî dibêjin; "ma birê min êdî hûn çî dixwazin, biêrin hebûna Kurdan jî qebûl dikin." Bi mantiqa bihelîn derbas bin ve; bi hemû hezên xwe jî bo parastin, rastkirin û piştgirtina dewleta Tirk dixebitin.

Evana, ev "demokratên" han, îra jî li bîn maskeya sosyalîzm, sosyal-demokratî dikin. Armançan (hedefan) tarî dikin. Heta jî wê jî pasdetir in. Programên wan vekirî û zelal in. Herçend jî di macerayên xwe ya di 25 salên dawî de "gelek serokên xelk" jî afirandin, ne wan xebatek sosyalîst kirin, ne jî bûn "serokê xelkê". Evana tenê çirokên bi derewan bûn. Ev tiştên ku niha tênê kirin ev program û xebatên ku nûve didin piyase (holê); oportunîzmeke temame.

Evana rehetiyê xwe rûniştina li meyxa nê, jiyana malbatî di ser têkoşinê de digirin û hemû cûreyên (awayên) têkoşinê wan aciz dike.

Evana êdî bi teşqe, li Ewropa "xwedî li demokrasi" yê derdikevin û bûne rûçikên nasyar yê komelên (cemiyetên) dostayeti, ku dev jî wan nayê berdan. Qet tîrsa wan jê nîne, ku rojekê wê hesabê van tiştan be ditin.

Serê xwe bizivirînin, li mējûyê binêrin: Hûne bibînin ku li Tirkiyê tevgera sosyalîst her tim di bin teşîra "demokratî" de, li nav çerçewa (sinor) ku burjuvazî tesbît kiriyê maye. Ew her tim bûne lastîkên cigir. Ji ber ku "demokrat" her tim bûne "misweddeyên" burjuvazî. Ev mirov dikarin bikevin nav her qalibekî û rengekî. Ji bo wan nesedem gereke, ne jî biha (nîrx). Her tim karin bi hesanî bûn bêjin em "demokrat" in. Evana di rewşa giran a salên 1960 î de li gor wê "destûra esasî (zagora bîngehîn) ya meşhu-maruf û pêşverû" jî xwe bawer kirina çêkirina "sosyalîzmê" ve heya raddeyekî bûn aqilmendê dewletê; -bi raddekî ya îstixbarete jî- bi salan giftûgoya

vê yekê kirin;"Gelo Zagona Bingehîn ji çep re vekiriyê an ne?" Li gor sinorên wê destûrê geh dibûn "sosyalist" geh jî dibûn "demokrat".Niha jî hare'iyaseta derwa yê hukumeta xwe girtine ser milê xwe.Ewana xanedanên wisa bûn,ku nedihîştin mêş li ser wan deyne.Efendiyan sosyalîzmê bûn.

Vê hebûnê ji xwe ristî (bi tabîl) partiyeke "çep" pêkanî. Bi rastî za û anjî.Ev ne li gor şertên hebûna sosyalîzmê bû. Iro edî baştir tê fêmkirin, ev xwe naskirina wan bû.Ew tekoşîna bi rêwêbiriya zanagona bingehîn,ku "siret" û hêza xwe jî netewaperestiya Tirkî distand" bû.Têkoşîna "demokrasiyê" bû. Hate qebûlkirin yê bi vê zagona bingehîn re "pêşverû" yê din jî "paşverû" bûn.

Baskekî burjuvazî jî vê rewşê kêfxweş bû.Lê baskê din teşeqele dardixist,digot;"komunist serî girtine û pêşdikevin" Ewên ku jî van rûdanan aciz dibûn,çend car xwestin inqilaban çêkin.Ideolojiya vê afirandin.Li derva mayîna TIP'ê jî xwe re kirin metod.Lê belê zilamên wan di nav TIP'ê de hebûn.Ew di geşkirina rihê tekoşîna Ittihad-Terakkî de bi ser jî ketin û piştgiri jî standin.Ataturk anîn,xistin rojeva giftûgo yê.Jinûve navandina Ataturk jî peşve neman.

Namûs û fexra têkoşerên (militanên) ciwan bi destên cambazên siyasatê -ew niha jî bi rengên xwe yê nû dîsa li piyasene- ve,û Lîstikên bazirganî ve hate şikandin kete ber firotinê.Bi rastî jî hezaran mirovên bi namûs digotin qeyê sosyalîzm di wê çarçeweyê de pêk bê û di berikên xwe de suretên Mistefa Kemal ya bi kulm digerandin.Dikirin,ku Mistefa Kemal fêm bikin û nas bikin...

Lê belê di wê demê de pewçûna bi derew xwuya nedibû.Meydan mij û moran bû.Hin navend (mihraq-merkez) li dijî TIP'ê dellaltiya bê hêvîtiyê dikirin.Her wê demê,di berika wan de suretên Mistefa Kemal bê ku nave rok bê guhertin bi suretên Che Guevera re cih guhertî bû...0 "demokratan" zor dabûn deriyên universîtan.Sal 1968 bû li Ewropayê "tevgera xortan" xurt bû,têkoşîna parlamenterî jî piçûk di hate dîtin.Burjuvaziya-piçûk ketibû nav kiriza histerik.Aliyên wan ku nehatibû

têrkirin (tatminkirin) di hate timarkirin.Bi vi awayî ew "piçê" ku wî ne xwuya bû "li ser desta" di hate mezin kirin...

Ew ronakbîrên burjuvayên-piçûk,kemalist wêk "demokratên" hevkarên sosyalîzmê,linpeki wan di nav TIP'ê de,lingê din di nav inqilaban leşkerî de bi cih bûbû.Di nav partiye de bi xwe hatin (xurtbûn).Li nav kaos (tevlîhevî) a ku em bixwe pêk anîbûn;"serokan" afirandin û ew tevgera mezin ya "soresgerî" û mixalefeta girseyî hate qetilkirin...Bi siret gihiştin salên 1970 î û 1980 î.

Niha jî di eynî awahî (yapi) û tégîhayê (anlayiş) de israr dikin.Ewana jî serî heya bîni anti-komunist in.Bi her ferdendekî vi karî (anti-komunisti) dikin.Bi xera Civaka Ewropî (AT) niha dibêjin "Kurd hene" jî aliyê tekoşîna sosyalîzmê ve li Tirkîye dîtin anjî peydakirina demokratên ciddî û rastî ne gengaz (mimkin) e.Mirov dikare demokratên hêja bi tiliyên desta bijmêre...

Imkanîyet û rewşa organa me ya navendî dest bidaya,dê em li ser demokratbûn çiyê çî nîne,bingehên wî yê ideolojîk teorîk.nimûnavên wî di pratîka dinê de,naverokên anti-kurd û anti-komunist yê demokrat Tirkîyê,û şiklê ku niha wergirtine ûhdw.li ser van babetan me karîbû bi awakî fireh binivîsin...

(...)

Têkoşîna demokrasi parçeyek jî tekoşîna sosyalîzmê ye.jê nayê veqetandin.Ji ber wê yekê ciyê demokratî di nav tekoşîne de gelekî giring e.Pêkanîna civakê demokrat,jî bo damezirandina sosyalîzmê pêpelukek (merhaleyek) giring e.

(...)

Ev rewşa ku li Tirkîye heye,niha rûdanên dinya bi taybetî krîsa sosyalîzmê ku tê de ye jî li ser zêde buye.

Li gor dîtina me,sosyalîzm;li hev hatin an jî pêkanîna rasyonelên burjuva nîne,lê berevajî binketina burjuvazî,jî holê rakirina burjuvazî,dest danina li ser hemu navgînan

(wesiteyên) burjuvazî ye. Têkoşîna mehandîna burjuvazî ye, û tevgerekî çînahî (tebeqî-sinifî) ye.

Ev listika ku niha dixwazin bi şikle xwe yê nû ya oportunist li Tirkîyê pêkbinin, ne tevgerekî çînahî ye. Tevgerek sosyal-demokrat e. TBKP (Partiya Komunîstî Yekgirtî ya Tirkîyê) bi mêjûya xwe ve, bi pêşerojê xwe ve têkoşîna iqtidarê ji xwe re nekiriye armanc. Dixwazin li gor îcazeta burjuvazî "demokrasiya bi gelek partî" bidin rûniştandin. Ger listik li gor usulê bê listin; belkî ji ev tişt pêk bê... Ji vî tiştî re mirov dikare bêje; demokrasiya burjuva. Ew (TBKP) ne xwedî dî-tînekê şoreşgerî ne jî TBKP partiyek girseyî ye. Di programme xwe de hîn jî dixwaze ordiya Tirk "tekuztir" bike.

Edet û rewşa dîrokî ya TBKP dest nade ku ew ji nişka ve bi-bin "komunîstên rastî" jî. Mesele; yekîtîya TKP ya kevin û genî bi TÎP'ê re ye. Ev tişt, destdanîna grupekî ji TÎP'ê li ser TKP yêye. TKP tu car nebuye tevgerek "illegal". Niha jî dikeve nav perspektîfa TÎP'a legal...

Komunîstî jî wan re, ji bav û kalên wan wek "mîras" dimîne. Di eslê xwe de ev ne heqê wan e. Ew, li ser xwîn û canê mirovan "komunîstî" dikin. Divê em wan baş binasin. Ew, îmhî kirîna sosyalîzmê, bi destê duwîkên xwe ve paşxistinîna têkoşîna Kurdistanê û her wisa li hev hatînekî temam bi burjuvazîyê xwe re, jî xwe re kirîne armanc.

Bi li hevhatin û îcazeta burjuvazîya xwe "komunîstî" dikin. Ew komunîstên burjuvazîyê xwe ne. Burjuvazî bi xwe dibêje ew "ne talûkane". Ev tişt herwisa li gor programa îstixbaratê Tîrka pêkhatîye... Program hatiye qebûl kirin. Wê hinek astengên piçûk jî derxînin pêş legalbûna wan (TBKP), wê di dawiyê de rê bidin wan (TBKP) û grubên din jî, anarşîst û terorîst nişan bidin.

Ev tevgêra han, ku bi salan e her cûre xebatên siyasî guneh-barkirîyê, li her cîhî qaçaxbûn û tirsonekiya wî hatiye tescilkirin, wêca niha xwe "cesur" nişan dide.

(...)

Me, çêla Kurdistanê û çêla welatêkê dikir. Me çêla têkoşîna anti-qolonyalist a netewî û demokratî dikir. Wan jî em gunekar (sucdar-suçlu) dikirin. Digotin hûn proleterya vedîqetînin (parça dikin). Gelo niha jî ew bi xwe bi awakirîna "sek-sî-yonan", "veqetandîne" nakin? Ev çi kifşekî mostre ye...

Her şoreşgerê, her welatparêzê û her komunîstekê divê têkoşîna dijî burjuvazîyê bi têkoşîna oportunîzmê ve bike yek. Divê ew bînanaskirin û jî wan re heqê jîyanê neyê dayin. Baş-tîrîn çekê burjuvazî, oportunîzm e.

Divê em bala xwe bidin kirasên nû yê van û berdestîkê van oportunîstên Kurd. Divê em fîrsend (mecal) nedin, ku burjuvazî van "bi zanîstî" bikar bînin.

DEMOKRATLIK VE OPÖRTÜNİZM ÜZERİNE

BAŞ YAZI

"Demokrat"lık denilince, akla "herşeyi normal gören, karısını kıskanmayan, cinsel münasebet özgürlüğünü savunan" orta yaşlı insanlar, genellikle bürokrat, doktor, avukat ve öğretmenler gelirdi. Gün geldi, bununun ideolojik ve felsefi bir anlamı olduğu ortaya çıktı... Kendilerini yutturmaya çalışan birçok

insanın, aslında "liberal" bile olmadıkları kesinleşti. Belki, bunlara "burjuva demokrat" denebilirdi..

(...)

Mücadele kızışınca, bazı gerçekler ortaya çıkmaya başladı.

Sosyalizm mücadelesinde,bir de "demokrat"lığın olduğu sezilendi!Dünyada'ki bir çok mücadelede demokratların nitelikleri ve yardımları kavranıldı.Başka yerlerdeki mücadelelerin kapsamını "ithal" yolu ile taşımayı görev bilen Kemalist aydınlar tayfası ve onların ekentileri "komünistler",seneler sonra çalıp-çırttıkları ile suçüstü basıldılar..Kabullenmeler bile,onlar azılı birer hırsızdırlar.Yalancdırlar.Burjuvazi bile,"hırsızlığı" ağır biçimde cezalandırmaktadır..

Bu yapısal durum ve meydana getirdiği zararlar geçmişte durmaktadır.Değişen yan ise çok azdır.

Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Etme Hakları da gündeme "geliverecek"ti.Ancak,"ürkütmeden" bunu yapmalıydık!

Gele gele nereye geldik.Meğerse,"ürkmemesi" gereken "sosyalist"lermiş.Her yanımızı,tüm safları "işçi sınıfı ideolojisi" adına,"burjuva demokratlar"la Milliyetçi Türk aydınları,kemalistler doldurmuşlar.Bu,şimdi rahatlıkla seçilmektedir.Bunlar ki,kendi burjuvazilerinin "taslak" modelleridirler.Tarihsel sürecin her yerinde,başka renklere boyanıp karışımıza dikildiler.Aşılmaz bir duvar oldular.Hala öyle durmaktadırlar.Şimdilerde yine burjuvazilerinin izin ve icazeti ile "mücadele" etmektedirler.Ve onların borazanları durumundadırlar.Onlara diplomat görevi görmektedirler.Bizlere,"kardeşim daha ne istiyorsunuz,bak Kürtleri kabul ettiler" demektedirler.Bırakınız yapalım,bırakınız geçelim mantığı ile,sömürgeci Türk devletini tam savunmaya,düzelteyme,onaylamaya,desteklemeye var güçlerini seferber ederek çalışmaktalar.

Bunlar,bu "demokratlar",bugün de sosyalizm kisvesi altında enfes bir sosyal-demokrasi yapmaktadırlar.Hedef şaşırtmaktadırlar.Hatta bunun da gerisindedirler.Programları açık ve nettir.Her ne kadar 25 yıllık son serüvenlerinde "bir çok halk lideri" yaratılırsa da,nafile!Ne onlar sosyalizm yapıtlar,ne de "halk liderleri" oldu.Bunlar tümüyle birer uydurmadan ibaret kaldı.Şimdi,rasyonalleştirme yöntemleri ile yeniden yeniden piyasaya sürülen programlar ve çalışmalar da

tam bir oportünizmdir.

Bunlar,meyhanede rahat olmanın,entellektüelizm yapmanın aile yaşamlarının sarsılmamasını tüm mücadeleden vazgeçmeye özdeş tutmaktadırlar.Her mücadele pratiği onları rahatsız etmektedir.

Artık canhıraş bir biçimde Avrupa'lar da "demokrasi havariliği" yaparak,"dostluk cemiyetleri"nin vazgeçilmez simaları oldular.Bunun hesabı nasıl ve ne zaman alınır,hiç aldırış etmemektedirler:

Dönüp geriye biraz bakınız.Görürsünüz ki,Türkiye'de sosyalist hareket her zaman "demokrat"ların güdümünde ve burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde kalmıştır.Hep yedek lastik olmuştur.Çünkü,"demokrat"lar tam bir burjuva "taslak"lar durumundadırlar.İstenilen her kılıfa qirebilen insanlardır.Bunlar için mazeret yoktur,fiat da yoktur.Her zaman,kolayca,ben "demokratım" diyebilmektedirler..

1960'ların ağır ve sancılı yapısından "meşhur ve maruf" "ilerici anayasasının" tanıdığı yer ve sınıra kadar "sosyalizm" yapmanın buyurganlığı içinde,devletin -bir ölçüde istihbaratın- "gönüllü akıl babalığı" ile yıllarca anayasa "sola açık mı,kapalı mı?" tartışması yaptılar,Bu boyut içinde orada "sosyalist" burada "demokrat" oldular.Şimdi de hükümetin dış politika danışmanlığını yüklenmek sırasına girmişlerdir.Onlar ki,üzzerlerine toz kondurulmayan asilzadelerdi,sosyalizmin beyleriydi..

Bu yapı,doğal olarak bir "sol" parti oluşturdu.Daha doğrusu doğurdu.Bu,sosyalizmin varlık koşulu değildi.Bugün artık çok iyi anlaşılmalıdır.Kendi kendilerini belirlemeleriydi.. "Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alan" bir anayasasının "tastamam" uygulanması mücadelesi idi."Demokrasi" mücadelesi idi,bunu savunular "ilerici",diğer herkes "gerici" olarak kabullenildi.

Burjuvazinin bir kanadı durumdan memnundu,diğer kanadı i-

se,vaveyla koparıyordu: "komünistler aldı yürüdü".Bu gelişmeleri hazmedemeyen bazıları da bir kaç darbe girişiminde bulundular.Bunun ideolojisini yaptılar,TİP'in bile dışında kalmayı yöntem seçtiler.Ama,adamları TİP içinde vardı.Bunlar itihah ve Terakki ruhunun yeniden hortlatılması mücadelesinde çok başarılı oldular ve destek de gördüler.Atatürk'ü tartışmaya,tartıştırmaya başladılar.O'na yeni yeni isimler takmayı da ihmal etmediler...

Genç militanların namus ve onurları siyaset cambazlarının -şimdi yeni renkleri ile yine piyasadadırlar- ve bezirganlarının oyunları,dalavereleri ile parçalandı,pazarlandı.Gerçekten namuslu ve samimi olan binlerce insan sosyalizmin sunulan program içinde olabileceğini inanıyordu ve hepsi cepelerinde "anti-emperyalist Mustafa Kemal'in kalpaklı resimlerini" taşıyorlardı."Mustafa Kemal anlaşılmaya" "tanınmaya" uğraşılıyordu!..

Ancak,ambargo ve danışıklı düşünüş belli olmuyordu.Ortalık bulanıktı.TİP'e karşı bazı merkezler umutsuzluk tellallığı yaparak,her yana çamurlar atmaya ve büyük büyük suçlamalar yapmaya başlamışlardı.Ancak,cepelerinde taşınan kalpaklı M. Kemal resimleri birdenbire ve hiçbir nitelik değişikliğine uğramadan Che Guevera'nın resimleri ile yer değiştirdi..Ve "demokrat"lar üniversite kapılarını zorlamaya başladılar..Yıl 1968'lere dayanmıştı ve Avrupa'daki "gençlik hareketleri" de etkisini sürdürüyor,parlamentar mücadeleye küçümseniyordu.Küçük-burjuvazi'nin isterik nöbetleri tutmuştu.Tatmin olmamış yanlar tımar istiyordu!.Babası belli olmayan piç böylece "el bebek,gül bebek" büyütülmeye başlanmıştı...

Bu,Kemalist küçük-burjuva aydınlar,sosyalizmin ittifakçısı "demokratlar" olarak,bir ayakları partide,diğeri askeri darbelerin içinde ve kendilerine her taviz verilerek kümelendiler.Palazlandılar.Yarattıkları kaos içinde "lider"ler türettiler.Ve "devremci" o büyük hareket,geniş kitle muhalefeti katledildi..1970'lere ve hızla 1980'lere gelindi,dayanıldı.

Aynı yapıda,anlayışta ısrar edilmekte ve direnilmektedir. Bunlar saf anti-komünisttirler.Her vesile ile bunu yapmaktadırlar.AT hayırına şimdi "Kürtler var" demektedirler.Türkiye'de sosyalizm mücadelesi açısından ciddi ve tutarlı,gerçek anlamda bir demokrat oldukça zordur.Elin parmaklarıyla sayılacak kadar azdır...

(...)

Olanaklarımız ve Merkez Yayın Organımız'ın durumu elverseydi,demokrat nedir,ne değildir,ideolojik-teorik yerleri,dünya pratiğindeki örnekleri,Türkiye'deki demokratların anti-Kürt ve anti-komünist nitelikleri ve şimdi aldıkları yeni yapısal durum vb..ile ilgili en geniş biçimde açıklama yapabilirdik...

(...)

Demokrasi mücadelesi,sosyalizm mücadelesinin kopmaz bir parçasıdır.Bu nedenle de demokratların durumları mücadele içinde çok önemlidir.Demokratik bir toplumun yaratılması,sosyalizmin kurulması için önemli bir aşamadır.

(...)

Türkiye'de gelişen bu yapıya bir de Dünya'daki gelişmeler ve özellikle sosyalizmin içinde bulunduğu buhran da eklendi.

Bizim görüşümüze göre,sosyalizm burjuva rasyonellere adaptasyon değil,burjuvazinin alt edilmesi,ortadan kaldırılması,onun bütün araç ve gereçlerinin kamulaştırılmasıdır.O'nu silme mücadelesi ve bir sınıf hareketidir.

Bugün Türkiye'de yeni oportünist biçimi ile gerçekleştirilmek istenen oyun,bir sınıf hareketi değildir.Bir sosyal-demokrasi hareketidir.TBKP eylemi,geçmiş ve geleceği ile,iktidar mücadelesi vermek amacı taşımıyor.Burjuvazinin çizdiği sınırlar içinde izinli ve icazetli olarak "çoğulcu demokrasi"yi oturtma çabasıdır.Oyun kurallarına göre oynanırsa bu belki de olacaktır.Küçük bir % oyla ne uzayacak,ne de ki-

salacaktır..Buna daha açık adıyla burjuva demokrasisi demek doğru olacaktır..Bu eylemin bir devrim anlayışı da yoktur. TBKP bir kitle partisidir.Programıyla hala,Türk ordusunu "iyileştirme"yi önermektedir.

TBKP'nin geleneksel ve tarihsel durumu,onların birdenbire "gerçek komünistler" olmalarına engeldir.Olay,eski ve kokuşmuş TKP'nin TİP'leşmesidir.TİP içindeki kliklerden birinin TKP'yi denetime almasıdır.TKP hiç bir zaman "illegal" hareket olmadı.Şimdi de legal "TİP'in "perspektifi"ne girilmektedir..

Komünistlik,bunlara "babadan miras" yoluyla geçmektedir. Aslında buna hiç hakları yoktur.Bir çok insanın kanı ve canı pahasına "komünistlik" yapmaktadırlar.Bunları iyi tanımalıyız.Bunlar,sosyalizmi imhaya,peşlerine taktıkları iyi yetiştirilmiş eklentileri ile de Kürdistan mücadelesini ertelemeye,burjuvazi ile tam anlaşma yoluyla peşkeş çekmektedirler.

Burjuvazileri ile pazarlık yaparak ve onların izin-icazeti kadar "komünistlik" yapmaktadırlar.Burjuvazilerinin "komünistleri"dir.Bizzat burjuvazi,bunların "zararlı olmadığını" söylemektedir.Bu,aynı zamanda Türk istihbaratının programıdır ve programını da kabullendirmiştir.Legaliteye çıkış bi-

raz göstermelik engellerle,sonunda uygulamaya sokulacak ve diğer gruplar anarşist,terörist ilan edileceklerdir.

Bir acenta olan ve herkesi siyasal çalışmasında yıllardır suçlayan bu hareket her yerde kaçak ve korkaklıkları ile tescil edilmelerine karşılık "cesaret" gösterileri de yapmaktadır.

(...)

Biz,Kürdistan'dan bir ülkeden bahsediyorduk.Kürt ulusunun anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelesinden bahsediyorduk.Bunlar bizi suçluyorlardı.Proleteryaı böldüğümüzü söylüyorlardı.Şimdi "seksiyon"lar kurarak kendileri "bölücülük" yapıyorlar mı?Ne kadar erken bir keşif bu...

Her devrimci,her yurtsever ve komünist burjuvaziye karşı amansız mücadeleyi oportünizme karşı mücadele ile birleştirmelidir.Bunları tanımalı ve hayat hakkı vermemelidir.Oportünizm burjuvazinin en önemli silahıdır.Bunları ve onların eklentileri Kürt oportünistlerinin yeni elbiselerine ve kıllarına dikkat edelim.Burjuvazinin bunları artık "ustaca" kullanmalarına fırsat vermeyelim..

"..."

Oportünistlerin etki alanında bulunan ve objektif olarak eğilimleri devrimci bir çizgide yer alan ama ideolojik olarak oportünistler tarafından tahrip edilen tabanın,sürekli, itinalı,kararlı ve sabırlı bir çalışma ile devrimci saflara geçmelerini sağlamak görevi unutulmamalıdır.Bu yapılırken de,bu insanların oportünistler tarafından işgal edilen ve şartlandırılan değer yargılarına karşı duyarlı olunmalıdır. Bu arkadaşlar fanatikliğe,fetişizme itilmemelidir.Uzun vadede ve mutlaka kazanılması gerekli mücadele perspektifi bu arkadaşlara uzun uzun,sabırla,şefkatle anlatılmalıdır."

(rızgari,S.7,Sh.125)

NÛVÛSEKÎ SIYASÎ LI SER ENÛYA RÛZGARÛYA NETEWÎ YA KURDISTANÊ

Welatê me Kurdistan di bin tade û lêdanên bêhempa de ye. Ji alî çar dewletan, bi têkilî û girêdanên emperyalist, hatiye kolonîze kirin. Di bin dagirgirina leşkerî de ye. Dewlemendi-yên wê ên ser û bin erdîn hatine talan kirin; ziman û toreyên wê ên netewî hatine parçe kirin, koloniyek navnetewî ye.

Welatê me Kurdistan, li gor pêvajoka qirna me, civakê xwedî çîn e. Li gor pêvajoka pêşdeçûna kapitalîzmê, li welatê me jî, çîna karker bi hez dibe, xwe dihûne û wek çîn ê tebeqên din pêvajoka pêşdeçûnê nîşan dide. Di vê pêşdeçûnê de tekoşîna rizgarîya netewî ya Kurdistanê jî gavên pêşketî bi dest xistîye.

Heger, li gor pêşketinên li dinê, têkilî û girêdanên emperyalist ên ku çîruskên xwe dane welatê me, em bigrin dest, jî ber:

-Kêmanî û hilweşandina hemdemî a ku sosyalîzma reel tê de ye,

-Hesabên çewt ên şoreşger û demokratên netewa serdest û windakirina armancên bernama wan a pratîkî,

-Ciwانبûna proleterya û naşîbûna Marksîstên Kurdistanê, derbasnekirina "raberizandinên sosyalist" ên li rojhilata navîn û bêbiryarîya wan a li ser hebûna xwe, proleterya Kurdistanê nebûye xwediyê rêxistinê û hûnanek xwedî deng û bi bîngêh.

Tehdîta ku têkilî û girêdayînen emperyalist li welatê me pêk anîne, hevkarî û yekîtiya berjewenda (menfaat) dewletên kolonyalist, hatine cunta leşkerî a 12 îlonê û pê re tehrîbat û telefûna kadir'an, rakirina kêmanî û bêbawerîya nav gelên herêma, pêwistiya tekiliyên germ û nêzik ên bitevgera demokratîk a netewî ya Kurd a her perçeyî re, pêkhatina yekîti û hevkarîya navbera hêzên rizgarîxwazên netewî yên Kurdistanê, jî alî pêvajokê de wek hebûnek berbiçav xwe daye pêş.

Pêşketin, û li gor xwestek û daxwazên xwe, bûrjûwaziya piçûk, gundî û sinif û tebeqên din ê ku berjewenda wan di rizgarîya netewî de hene, potansiyela fireh a rast û çep, tişteki bi me daye zanîn; rakirîna bibînketina vekirî a li welatê me, jî dagirkirina leşkerî safî kirina Kurdistanê û jî bo dawî-anîna têkiliyên kolonyalist, pêkanîna û damezrandina yekîti û hûnandinê bi bîngêh. Heger jî wê xalê bê bi rê ketin, di merhela îro de, eniyek giştî ku karibe hemi welatparêz û hêzên rizgarîxwaz bilivîne, pêwistiyek ber bi çav e.

Pêşneyara ku îro jî bo yekîti û hevkarîya hêzên netewî a jî bo eniyek giştî tê kirin ne nû ye. Bi salan, berjewendiyên teng ên grûbî, pêşkêşkirina teoriyên nerast û pêkanîna provakasyonan, rê li ber wê girtibûn. Di eknî wextî de tişteki din, ku rê li ber wê digirt û dibû asteng jî ev bû, ku çî di nava gîrsa gel de û çî jî di nava rêxistinên de ev mesele derneketibû merhela zanîne.

Li hember van teva, mesela Kurdistanê, li gor armancên bernamên dûr û nêzik, bi salan li ser tîzên berê dimeşe û berde-wamî riya xwe dike. Weke ku di dema çuyî de jî bûye, îro jî di hemî pîrsgîrêkan de, li serî pîrsgîrêka rêxistinî, pîrsên teorîk û îdeolojîk jî di bernama me a dûr û nêzik de divê bi awakî vekirî bîr berpêş kirin.

Bi van gotin û ditînen gelemperî ve girêdayî; şoreşa Kurdistanê, di tevayîya welêt de, di bernama xwe a dûr de, rizgarîya civakî jî dike armanca bernama xwe. Aliyê vê bernama dûr a bîngêhî ev e, ku wek armancek bernama nêzik, Kurdistan jî dagirkirina leşkerî bê safî kirin. Evtîşteki vekirî ye.

Çalakiya safîkirina dagirkirina leşkerî a li welatê me, rastî azadiya netewa me û serxwebûna welatê me tê. Haceta ku vê bernamê bine cî Eniya Rizgarîya Netewî ya Kurdistanê ye. Yekbûna sosyalist, welatparêz û hêzên netewî a di bin ala eniyê de, damezrandina Artêşa Gel û di tekoşîna her aliye welatê me de, di bin ala eniyek navendî de pêşkêşkirin û bi zîmananîna xwestek û armancên berbiçav pêwist dike. Ji aliye din pêwist e hemî têkilî û girêdanên kolonyalistî li holê

bên rakirin.

Dostên me kêm,hêzên me bela ne

Di dema ku em tê de dijîn de tehdîdên ciddî çêbûne.Dewletên kolonyalist,weke her demê,li alikî alikariyê ji emperyalîstan digre,û bi riya têtikiliyên pragmatik ên hêzên sosyalist ji,bi her awayî di nava di nava kar û hevkarîyan dene. Ji aliyê din bi politîkên demên dûr û dirêj,ji tehrîbatên tevgerên oportunistên rast û Narodnikên çep ên li herême,fêde digrin,wan bi kar tinin û provakasyonan li dar dixin.

Rizgariya netewî ya Kurdistanê di demên zor û çetin re derbas dibe,ev pêvajok xweş tê fêmkirin.

Bi salan serîhildanên me bi xwinê,bi zilmê hatine şikandandin,tên şikandandin,Lêdan,pişavtin(asîmilasyon) qirkirin û dagirkirin bûye wek politîkek bingehîn a dewletên kolonyalist.Bi salan di nava vê vahşetê de em bi tenê û bê çare hatin hiştin.

Riya me dijwar,karê me zor û yekîtî îro pêwist lê sibê dereng e...

Em bi tevayî,sosyalist,welatparêz û hemî hêzên netewî yên Kurdistanê mecbûr in li hember dijmin hêzên xwe bikin yek.

Bêguman,di eniya rizgariya netewî ya Kurdistanê de,wê veqetandinên bi her awayî,berjewendiyên piçûk,baweriya teng a grûbî,provakasyonên dijmin ên rast û çep vala derkevin;wê yekitiyek bi hêz bê damezirandin,wê îdeolojiyên ne wek hev û teoriyên cuda bîn kêm kirin.Bi vê re,di nav armancên bernama dûr de wê tovên yekitiyek îdeolojîk û siyasî ji bê avêtin. Divê em ji bo vê zemîne bi pêş kevin.Ji bo vê;baweriya Kurdistanî,girêdan,şadiqiya bernamê û berî her tiştî ji samîmyet pêwist e.Divê ev,bi îfada rastin û berbiçav a mercên welatê me derbasî pratîkê bibe.

Eniya Rizgariya Netewî ya Kurdistanê,divê zemînekê vekirî ji bo welatparêz,demokrat,komunist û hemî hêzên netewî dame-

zirîne.Serkariyek demokratîk û livandinekê bidê qezenc kirin.Divê baweriye bide.Divê listikên dijmin xera bike.Divê nerm û mutewazî be.Divê bê rawestî berdewamî riya xwe bike.Divê rêxistinek leşkerî ya xurt biafirîne.Divê hemî kesên Kurdistanî ji bo rizgariya welatê me û azadiya netewa me bi-ke şerkarên bê hempa.

Divê em bi diplomasiya herî firehtir,ji dinê tevi re pirs-girêkên Kurdistanê bejin,wê bidin naskirin û bi zêdekirina dostan bala wan bixşînin ser welatê xwe.Divê ev diplomasi ji dirûtiya îdeolojîk û ji gîredayîne safî kiri be,di nava kapasita weşan û nasandinê de diplomasiyek nerm be.Armanca bingehîn divê ne xizmeta tevger û dîtinên din,lê xizmeta netewa me,welatê me û berjewenda wê be.Encex bi bir û baweriyek wilo em karin dostên xwe zêde bikin.

Eniya me a rizgariya netewî,divê weşanekê navendî û bi rêk û pêk bi re xe.Tê de pirs-girêkên xwe bi awakî vekirî û baş bîne zimên û lingên aghdarî û rêxistinî damezirine.Divê zanibe tekeve her ciyî.

Eniya Rizgariya Netewî,tetikiliyên fireh bi Marksîst,şoreşger û demokratên netewa serdest re datîne,di nava vê armanc û stratejiyê de hevkarîya kar û çalakîyan(eylem) pêk tîne.

Bi rêxistinek leşkerî,ji bo felckirna reh û mejiyê kolonyalîstan,çalakiyên pêwist pêk tîne.Welêt dike wek hezek şerkar.Bawer dike ku tiştêki ku Kurdistanî wînda bikin tune,ye,ên ku wînda bikin kolonyalist in.

Eniya me,ji bo stendina dewlemendiyên xwe,rizgarkirina hebûn û xîreta xwe bi zanina parastina xwe wê hemî çalakî û xebata xwe têxe her hola jiyane.Afirandina potansiyela fireh a rizgariyê ji xwe re dike armanca bingehîn.Yekiti û pişt-girtina gelên Tirk,Ereb,Faris û gelên dinê ji xwe re erk dibîne û li gor wê têtikiliyê datîne.

Bi hêzên sosyalist û hêzên rizgarîxwazên dinê re tifaqan geş dike,di sewiya wan hêz û dewletan de nûneran amade dike.

Bi rêxistin û dewletên demokratîkên dinê re, di pirsgerêk-
ên me en bingehîn de, dan û stendinan dike. Têkiliyên xwe li
ser durişmên bingehîn dimeşîne, ji tewr û lebata xwe a serbi-
xwe tawiz nade.

(...)

BIJÎ SERXWEBÛNA WELATÊ ME Û AZADIYA NETEWA ME!

(...)

7. Ciriya Paşîn 1987

KÛRDÎSTAN ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ ÜZERİNE SİYASİ BİR METİN

Ülkemiz Kürdistan, Dünya'da emsali görülmemiş bir baskı ve zulüm altındadır. Dört devlet tarafından emperyalist bağlan-
tılar içinde sömürgeleştirilmiştir. Askeri işgal altındadır. Bütün yer-altı ve yer-üstü kaynaklarına, tüm değerlerine el
konulmuş; dili ve ulusal gelenekleri parçalanmış, devletlere-
rası sömürgeci.

Ülkemiz Kürdistan, çağımıza uyarlı olarak sınıflı bir top-
lumdur. Kapitalizmin gelişme sürecine uygun olarak, ülkemizde
de proletaryanın gelişip güçlenmesi ve kendi örgütlenmesini
yaratması, diğer sınıf ve tabakalar gibi, belli bir gelişme
süreci göstermektedir. Bu gelişme içinde Kürdistan Ulusal
Kurtuluş Mücadelesi de ileri bir boyut kazanmıştır.

Dünya'daki genel gelişmeler, emperyalist ilişki ve bağlan-
tıların bölgemize ve ülkemize yansıyan ve sarkan boyutları
içinde ele alındığında:

-Reel sosyalizmin içinde bulunduğu evrensel ve ulusal zaaf
ve çöküntü,

-Egemen ulus Marksistlerinin, devrimci ve demokratlarının
yanlış hesap ve pratikte yenilgiye uğrayan program hedefle-
ri,

-Kürdistan proletaryasının genç ve Marksistlerinin deney-
siz oluşları, Orta-Doğu'daki "sosyalist tartışma" çerçevesini
aşamamış olmaları ve kendine özgü yapılanmalarındaki karar-
sızlıkları,

nedenleriyle, Kürdistan proletaryasının ciddi ve ses veren
bir örgütlenmesinin başarılacağı ortadadır.

Bölgemizdeki emperyalist ilişki ve bağlantıların oluştur-
duğu tehdit, sömürgeci devletlerin çıkar ve eylem birlikleri,
12 Eylül Askeri Darbesi ile uğranılan yenilginin yarattığı
tahribatlar ve kadroların telefi, bölgedeki halklararası bir-
lik ve dayanışmanın uğradığı aşırı derecedeki zaafin gide-
rilmesinin zorunluluğu, ülkemizin her parçasındaki geleneksel
ve kökleşmiş ulusal demokratik gelişme ve hareketlerle yakın
işbirliklerinin gerekliliği, Kürdistan ulusal kurtuluşçu güç-
ler arasındaki güçlü birlik ve ittifakların yaratılmasını,
süreç bakımından bir olgu olarak dayatmıştır.

Gelişmeler ve taleplerine denk düşen istek ve özlemleri i-
tibariyle küçük-burjuvazi, köylülük ve çıkarları ulusal kur-
tuluşta olan diğer sınıf ve katmanların, sağ'daki ve sol'daki
geniş ve yaygın potansiyelinin bize öğrettiği temel olaylar-
dan biri; ülkemizdeki açık yenilginin ortadan kaldırılması ve
Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması ve tüm sömürgeci
ilişkilere son verilmesi için, ciddi birlik ve örgütlenmele-
rin oluşturulmasıdır. Bu noktadan hareketle, tüm yurtsever ve
ulusal güçleri, hareket ettirebilecek ortak bir taarruz cep-
hesinin oluşturulması aşamasının zorunluluk kazandığıdır.

Bugün önerilen, tüm yurtsever ve ulusal güçlerin ortak bir
taarruz cephesinde birleştirilmeleri olayı yeni bir olgu de-
ğildir. Senelerden beri dar grup çıkarlarının ve yanlış üre-
tilmiş teorik belirlemelerin ve provakasyon işlemlerin en-
gellediği bir durumdur. Aynı durumda, bu oluşumu, engelleyen

"diğer bir faktör de; gerek kitleler düzeyinde ve gerekse örgütler düzeyinde yeterli ölçüde sorunun bilince çıkarılmamış olmasıdır.

Bütün bunlara karşın, Kürdistan sorunu; asgari ve azami program hedeflerinde yıllardan beri belirlenmiş temel tezler üzerinde ilerletilmeye devam etmektedir. Geçmişte olduğu gibi şimdi de bütün sorunlarda, başta örgütlenme sorunu olmak üzere -teorik ve ideolojik belirlemelerde- kısa ve uzun vadeli programımızın pratik ve anlaşılır biçimde ele alınması gerekir.

Bu genel belirlemelere bağlı olarak gelinen yerde; Kürdistan Devrimi, ülke genelinde sosyal kurtuluşu da maçılayan azami bir programı içermektedir. Bu azami programın temel ve vazgeçilmez yanı olan, asgari bir program hedefi olarak, Kürdistan'ın askeri işgalden arındırılması'nı gerektirdiği açık ve vazgeçilmezdir.

Ülkemizin askeri işgalden arındırılması eylemi, ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığına denk düşmektedir. Bu programı gerçekleştirecek araç **Ulusal Kurtuluş Cephesi**'dir. Bütün sosyalist, yurtsever, ulusal güçlerin en geniş bir taarruz cephesinde birleştirilmesi, halkımızın silahlı bir Halk Ordusu'na dönüştürülmesi ve ülkemizin her yanındaki mücadeleden merkezi bir cephe altında somut talep ve özlemlerinin dile getirilmesini gerektirmektedir. Ve ayrıca bütün sömürgeci ilişki ve bağlantıların ortadan kaldırılması zorunludur.

Dostlarımız az, güçlerimiz dağınıktır.

İçinde bulunduğumuz süreçte ciddi tehditler oluşmuştur. Sömürgeci devletler her dönemde olduğu gibi, bir yandan emperyalist destekleri arkalarına alarak, sosyalist güçlerin pragmatik ilişki ve yan tutmaları ile her türlü iş ve eylem birliği içindedirler. Diğer yandan uzun vadeli politikalarla sağ-opörtünist ve sol-narodnik hareketlerin bölgede yarattığı tahribatlarından yararlanarak provakasyonlar oluşturmaktadırlar.

Kürdistan ulusal kurtuluşunun nasıl zorlu ve çetin bir dönemeçte olduğu anlaşılmaktadır.

Yıllardan beri başkaldırılarımız, kanla, zulümle bastırılmış ve bastırılmaktadır. Baskı, asimilasyon, jenosid, işgal gelenek-selleşmiş birer sömürgeci politikasına dönüşmüştür. Senelerce bu vahşet içinde yalnız ve çaresiz bırakıldık.

Yolumuz sarp, işimiz zor ve bugün için birleşmek zorunlu, yarın geçtir...

Biz, genel olarak bir bütün halinde Kürdistanlı sosyalistler, yurtseverler ve tüm ulusal güçler, ortak düşmana karşı, tüm güçlerimizi birleştirmek zorundayız.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde hedef ve şiarını bulacak olan bu birleşmenin her türlü ayrılıkları, küçük çıkarları, dar grup anlayışlarını, düşmanın sağ ve sol oyun ve provakasyonlarını boşa çıkaracağı; güçlü bir birliği oluşturacağı, ideolojik ayrılık ve teorik farklılıkları aza indireceği, bu bağlamda, uzun vadeli program hedefleri içinde ideolojik-siyasal bir birliğin tohumlarını da ekeceği açıktır. Bu zemin için ilerlemeliyiz. Bunun için Kürdistan'a inanç, bağlılık, programa sadık kalma ve en başta samimiyet gereklidir. Bu, ülkemizin somut koşullarının gerçek ifadesi ile pratiğe geçirilmelidir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, tüm ulusal güçlere, yurtseverlere, demokratlara, komünistlere, açık bir zemin oluşturmalı; demokratik bir yönetim ve hareketlilik kazandırmalı. Güven vermelidir. Düşmanın oyunlarını bozmalıdır. Esnek ve mütevazı olmalıdır. Yılmadan yoluna devam etmelidir. Güçlü bir askeri örgütlenme yaratmalıdır. Tüm Kürdistanlıları, ülkemizin kurtuluşu ve ulusumuzun özgürlüğü için, ciddi birer savaşçı yapmalıdır.

En geniş diplomasi ile tüm dünyaya, Kürdistan'ın sorunlarını anlatmalı, tanıtmalı ve dostlukları çoğaltarak, dünya kamu oyu'nun dikkatini ülkemize çekmeliyiz. Bu diplomasi, ideolojik

sekerlik ve bağımlılıktan arınmış,geniş yayın ve tanıtma kapasitesi içinde,esnek bir diploması olmalıdır.Temel amaç, başka anlayış ve yapıları hizmet değil,kendi ulusumuz ve ül kemize hizmet ve onun menfaatleri olmalıdır.Ancak böyle bir anlayış ile dostlarımızı çoğaltabiliriz.

Ulusal kurtuluş cephesi,geniş ve merkezi bir yayın örgüt lendirerek,temel sorunlarımızı en iyi biçimde anlatabilmenin yolunu ve haberleşme ile örgütlenmenin ayaklarını oluşturmalıdır.Her yere girmesini bilmelidir.

Kurtuluş cephesi,eğemen ulus Marksistleri,devrimci ve demokratları ile en geniş ittifakları kurar,bu amaç ve strateji içinde gerekli iş ve eylem birliklerini gerçekleştirir.

Askeri bir örgütlenme ile sömürgecilerin en kılcal damar larını ve beyinlerini felç etmek için gerekli eylemleri ko yar,ülkeyi savaşan bir güç haline getirir.Kürdistanlıların kaybedecek birşeylerinin olmadığına inanır.Kaybedecek olan sömürgecilerdir.Onlardan tüm zenginliklerimizi geri almanın, ulusal değerlerimizi ve onurumuzu kurtarmak ve korumanın bi-

lincinde olarak tüm eylem ve çalışmalarımızı hayatın her a lanına sokmayı,yaygın ve geniş bir kurtuluş potansiyelini yaratmaya azami özen göstermeyi temel amaç sayar.

Türk,Arap,Fars ve diğer dünya halkları ile birlik ve daya nışmayı görev sayar ve buna uygun ilişkiler kurar.

Dünya'daki tüm sosyalist güç ve ulusal kurtuluşçu güçler ile ittifaklar geliştirir,bu örgüt ve devletler düzeyinde temsilciler bulundurur.

Tüm Dünya'daki demokratik örgütler ve devletlerle,temel sorunlarımızda alış-verişte bulunur.İlişkilerini temel ilke lere dayandırır,bağımsızlıkçı tavır ve davranıştan ödün ver mez.

(...)

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI VE ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ!

(...)

7 Kasım 1987

"..."

Kürdistan Kurtuluş Örgütü(rızgari),Ulusal-Demokratik ve Sosyalist bir kitle örgütüdür.

Azami program hedeflerinde;ülkemizin Toplumsal Kurtuluş Mücadelesini gerçekleştirecek tek ve merkezi bir Kürdistan Proletarya Partisi'nin yaratılmasını;

Asgari program hedeflerinde;Kürdistan'lı tüm Yurtsever-Demokrat ve Sosyalist,ulusal ve siyasal güçlerin tek bir Taaruz Cephesi'nde -KUKC(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)'de- birleştirilme lerini;

Bu programların hayata geçebilmeleri için,acil ve siyasal hedeflerin saptanıp çözümlenmesini;

Amaç ve kendisini bu sürecin en önemli Araç'ı sayar.

Örgütümüz,baştan beri şiar edindiğimiz;Bağımsız,Birleşik,Özgür-demokratik ve Sosyalist Kürdis tan'ın,amaç edindiği programların hayata geçmesi ile gerçekleşeceğinin bilinç ve inancındadır..."

(Kürdistan Kurtuluş Örgütü Program Taslağı'ndan)

DAZANINA PARTÎ - 1

Hevalno,

Welatê me Kurdistan ji alî 4 dewletên kolonyalist ve hatiye dagîrkirin û koloniyeye navnetewî ye. Em tev de vena dizanin. Dî ve çarçeweyê de Rizgari li gor îmkân û jêhatibûnên xwe rûçikên qirêj û kiryarên bixwîn yên kolonyalizmê li Kurdistanê Bakûr (Kurdistanê Tirkîyê) teşhîr kiriye. Li ser vê babetê xebatên girîn yên teorîk û pratîk hatine kirin. Ji aliyê îdeolojîk ve tewr hatiye danîn. Ew dewleta ku ji van xebatên me nerehet dibû, dixwest ku bi awakî sistematîkî dora me bigre û me mehwû bike. Paşverûyên ji hemû rengî û baskên oportunist ji bi her awayî beşdarê vê dorgirtin û îmhakirinê bûn. Dî dawiyê de emketin nav têkçûnekî (binketin) giran. Niha ji hêdî hêdî ji vê rewşa têkçûne em derdikevin.

Bi rastî jî dema têkçûnêde tevgerên siyasî ruxan (wêranbûn). Lê belê ji vê rewşê tu ders nehat wergirtin. Grûpên siyasî, ku li hember êrişên 12 Îlonê belaw bûn, teslîm bûn, hin caran tevlî îxanetê bûn lê xwe mehkeme nekirin. Ew bi serhişkîyeke mezin têzên ku di jîyanê de hatine tezkîp kirin diparêzin. Ji ber vê yekê bi rexistinên bê rih û qels ve, ku di êrişekê dewletê de bela-wela dibin, nikarin xwe ragirin, li vir û li wir xebatên xwe didomînin ji kîjan alî bê mezekirin bila bê kirin; ew di pêşîya hûnakekê ciddî de astenên (erqeloyên) paşverû pëktînin, Ji ber vê, divê em rewşa welatê xwe baş hizanin û li hember provakasyonan, li hember lîstîkên ku bene lîstin hişyar bin... Divê em xebatên xwe hin kûrtir, û peştir bikin; da ku bikarî bin **BIGIHJIN TEORÎYEKE CIDDÎ Û ZANÎSTÎ** ku ev di têkoşîna rizgariya welatê me de her dem girine ya herî girîngtir; bi hêzkirina rêxistina me û awakirina wê ye.

Ev dema niha, ku me pêwajoya awakirina îdeolojîk xilas kiriye, êdî divê armanc û programên rêxistina me yê siyasî bi-

gihin hedefên xwe... Rêxistina me pêkanîna partiyeke proletêrî û navendî ji bo welatê me ji xwe re erka (vatîniya-wezîfeya) bîngêhî dihesibîne. Erka pêwajoya niha ku divê bê çareserkerin ji; civandina hemû hezen netewî û siyasî li nav ênîyeke êrişê - Cephe Rizgariya Netewî ya Kurdistanê - deye. Rêxistina me wesîteyek (navgînek) giring ye pêkanîna programên me dûr û nêzik ji bo rizgariya netewî û civakî ye. Divê em ji bibin neferên benav yê ve armancê.

Hevalno,

Divê wek mirovekî binamus, wek ronhakbirê welatek kolonî, ku berê xîzmata we gihîştîye têkoşîna rizgariya netewî û civakî; di vê bi serhewdehatin û kombûnê de beşdar bin. Em mirovên welatekî wisa ne, ku namusa wê anîne pereki û namusa jînen wê paymal bûye. Û li bin dagirkeriyê de ye. Em mirovên vî welatî nikarin ji erkên xwe birevin. Ji xeynî serketina têkoşîna me bi tiştêkî dî dilê me xweş nabe. Jîyana kûrteroj û rojane rojekê xilas dibe...

Edî îro gelek mirov tiştên rast dizanin. Gelek mixabîn, ku tesbît û nivîsandinên çend salên berê hingî nedihatîn fêmkirin... Êrişî têzen stratejîk kirin. Tesbît û daxwuyaniyên mitewazî bî navê "neteveperestî", "veqetxwazî" û hwd. hatin gunehbarkirin. Em ketin bin êrişêke giştî. Hin ji -ev pêkhatina rast û berdewam- di bin êrişê de ye... Lê fêde nake. Rastî li meydanê ye!.. Niha piştê çend salah, tiştên ku di wan rojan de bi cesaret hatibûn gotûbêj kirin, li ser hatibûn rawestî, ku bi serhiştî (inadî) nehatibûn qebûl kirin û ew têzen ku bi sixêf û derew tenî lê dikirin, tiştên dirokî tesbîtên teorîk û xebatên pratîk ji alîkî, ji vê paşdetir in. Kes jî ji vê yekê fedî nake!.. Li xwe rexnegirtin ji xwe tuneye, digel wê destbî ji dîrketina marksîzmê û ji durketina rastiya welat

kirine.Bêhn çikiyaye.Berhemên amatori tēm çinîn,awahiyên berhemên xewne (xeyal) yeko yeko dihêrîvin.Di vê navênê de çî dibe,li ser hesabê têkoşîna rizgariya netewî û civakiya Kurdistanê ye.Têkoşîna rizgariya netewî û civakiya Kurdistanê perçe bûye.

Iro em dîsa li serê zivronekeke nû sekinîne.Divê em li ser dema bihûrî bisekinin û wê berçav derbaskin.Tehamila şoreşa Kurdistanê bi tewrên amator û bêberpîrsiyariyê (bêmesûliyetê) nemaye.Me dit,ew grupên,ku mîna kitkark ji erdê derdiketin çî anin bo têkoşînê.Serok(!) ên xav (bêtecrûbe) û ji alî teorî ve têngihiştî di xebatê de li hember polis kênehatin,tevger bê seri hiştin.Ewana radibûn û rûdiniştin êrişê me dikirin.Divê niha bê pîrsîn:

• mirovên me yeko yeko hemû ji jêhatibûn ji alî herkes ve dihatin hezkirin.Li tu mistewayê (duzey) de neketibûn nav lihevhatîneke,kes nikaribû gunehêki wan ji bêji.Di her aliyê jiyane de hatibûn ceribandin (tecrubekirin).Li ber polis û mehkeman û di bin êskence de qels nebûn.Di girtixanan de bûbûn sembola berxwedanê.

Digel van tiştan jî,ji ber çî bi hevkarîyeke qutsal êrişî siyaseta me kirine.Divê sedemeka vê,ya girîng hebe!

Ev diyare,ku siyaseta me derewên kesên ku navê wan "mîrovê zanyar" derketi bûn,ku rastiyan welatê me û dirokê tevllî hev dikirintêşîr kiriye.Siyaseta me him li metropolê,him jî li Kurdistanê çepê bi îcaze teşîr kir.Teorîyên îfxal mehke-me kir.Çepê ku bi îdeolojiya resmî ve lihev kiribû bêhna wî çikiya.Ew jî naçar man û li ser hin tiştan giiftûgo çêkirin.Ji ber van sedeman û sedemên mîna van em bûn hedefa êrişa wan.Îdeolojiya Fermî Kemalîzm û pîrêdayê wî tezen çewt perçe perçe bûn.Ew rasti yê ku me diparast gelean nerhet (akîz) dikir.

Carekê berga pêşî (qapax) ya kovareki me bi ala rengîn derketibû,qiyamet li serê me rakirin...Ew "zanayên ku teori

diafirînin" di nav mij û morande tiştên ku nivîsibûn parasti bûn Edî iro nayê bîra wan.Di destê wan de ala kurdî di kûçeyên Ewropayê de bi reqabeteke mezîn diqîrîn û kirinên xwe diresimînin...Dîsa hewalên me bo ku erka komunîsta dizanibûn;berxwedanên netewî yê Kurdî derxistin meydanê û wan parastin.Li hember ditînen me li ser berxwedanên netewî mîna Qoçgiri û Şex Seid;ittîfaqê qutsal polis û dewlet ketin alar me li hember ew berxwedanên "kevneperest" rihê "pêşverû" ya Kemalîsmê parastin...Wan,niha jî li Ewropa ew tevgerên "paşverû-kevneperest" wek tevgereên netewî û rizgariya netewî bi bir tinin!Hem jî tesbitên me bi kartînin.Nivîsandinên me kopî dikin û pêşkêş dikin.Lê çavkanî (masdar-qeynax) jî nişan nadin:Li xwe rexne girtin ji tuneye.Edî beyan bûye,aşkere bûye,ku li paş deriyên qutultî sixet li me kirin û dijminatî li me kirin hûner nîne...

Di nav wan rewşan de,grupên siyasî bi awakî nezan vatîni (wezîfe) parwekirine "rêxistin" awakirine û hatine vê derê...

Hevalno,

Weke herkes jî dipejirîne,(qebûl dîke) û dost û dijmin jî baş dizanin,ku;em xwediyê pêşengên (serokên) aliyê siyasî we bi bawerî,ji aliyê şoreşgerî ve bi saxlem in.

Têkoşerên (mîltanên) me li êskencexane,li girtixane li hember dadgeh (mehkeme) rûsipî derketine.Em xwediyê îdeolojiyekê ne ku ji aliyê jiyane ve rastiya we hatiye îspatkirin.Û ew li gor rewşa welatê me ye.Afirandina politikayên saxlem,di hemû şertan de parastina prensîbên xwe adetên me yê rêxistinî ne.Programên me êskere û zelal in.Her şoreşgerê Kurdistanê divê ji alîki ve mil bide vê têkoşînê.Ji bo rizgariya netewî û civakî ya welatê me,ji bo rêwebirina programên xwe;divê em ber bi pêş ve herin.Divê em rêxistina xwe bixin her aliyê jiyane,geşbikin,bi hêz bikin.Divê em nekevin tu xeyalan ku li her aliyê welatê me di yek wextî de em dê karibin dest bi xebatê bikin,lê divê em dûr û dirêj bixebitin.Welatê me çar perçe ye û di nav şertên gelek tev li hev

de ye.Divê em bê teşqele,lê bi sivikayî û bi aqil bixebitin.

Divê em rêxistina xwe bgihijînin her aliyê welatê xwe...

Wek ronakbîrekî Kurd yê berpirsiyar,wek mirovên ku êş û kedera welatê xwe kişandî,xwe li bin parastina rêxistinekê bibîne.Qinayat (guvence) tenê ev e.Divê her kes li gor jêhatîbûna xwe tevî wê xebatê bibe.Lê divê pêşkeve û xwe bigihîjîne.Em devji bîr û baweriyên xwe yê demokratîk bernadin.Bawerîya me eve,ku yekîtî bi dilxwastîna ji dil tê awakirin.Divê rûdanên radikali yê rojane çavên me kor neke.Pêwîste,ku em teoriya bi rih a pêşerojê jî biatirînin.

Di welatê me de her rengên lîstîk û datikên emperyalîst wê hên çêkirin,nexwasiyên îdolojîk wê hên xuluqandin,jî xwe destpêkirine jî.Ev tiştêkî xweristî (tabîî) ye.Armançan wan yê taybetî derketine holê,wê hê jî derkevin.Dewlet û serwisên îstîxbaratan jî bo ku armançan xwe yê taybetî pêkbinin îmkaniyeten piçuk ku dane hin rêxistinên çî wextî be dikarin jî wan paş ve bistînin.Ev rêxistinên wisa wê dûrê xelkê mabana û mane jî.Lê belê rêxistinên wisa wê hertim hebin,divê em vena bizanin...

Hevalno,

Ev xebatên ku bi pesndayîn ten çêkirin,daxwaza çêkirina tarîxa fermî ya hinekan,evana welatê me tehdît dikin.Armançan wan;paşve xistina tiştê pêwîst u zanistî,derxistina asteng li pêş rêxistinekî rastî ye.Rûdanên ku çêdibin îbret didin.Em van bûyeran bi karikatura Narodnîzmê binav dikin.Tiştên wisa de her pêwajoyê de çêbibin.Hember vî tiştî tene rêxistinên ciddî dikarin rawestin.Politikayên Narodnîkan ku di hin ciyan de xizmeta politikaya qolonyalîstan dikin,di hemû warên jiyandê de em dê bi wan re bêne peşberî hev.Dewlet bi xwe jî dixaze rewşa vê pevçûnê pêkîne.Oportunîzm jî xwîn dide Narodnîzmê.Ew oportunîzm ku di kadînen hinekan de mezin bûbû,Kurdîstan jî xwe re kiribû mîrf,jî her alî ve teşhîr bûye.Hebûnan xwe bi lihevhatînen veşartî û bi hesabên erzan ve anîn heya vir.Lê belê re jî vir û pê de girtiye!Naçe!Weşanan carek din bixwîne.Bala xwe bide mehkeman!Belgeyên teh-

qîqatan (soruşturma) û mihkûrhatinan (itiraf) bixwîne.Gava tu wan bixwîni tê bibîni,ku xeter (talûke) gihiştiye çî derce.Oportunîzm niha di hembeja çepa metropolê de jî xwe re li cîh digere.Divê têkoşîna hember oportunîzme tu car neyete jî bîrkin.Her tim wê teşhîr bike..

Niha çî pêwîste bê kirin?

-Dî wê rewşa ku polis bi hêz bûye û çavderiya xwe zêde kiriye,mîmkîne ku tu melîsî be...Ev xebat ne jî bo eşkerekirina (deşîfre) te ye...

Jiyana xwe têkilhev meke!0 bi bêhna fireh rûdanan (qewimandin) çavderî bike!Bi nasên xwe yê nêzik re piştgiriya xwe zêdetir bike!..

-Zindanan jî bîra meke!Filitandina te ya tesadufî ne sedema paldayîne ye.Di her firsendekî de alikariya wana (girtî) bike.Divê tu rîya alikariyê peyda bikî!..Alikariya kulfetê wan bike!..Morala wan xurttir bike!..

-Metirse!..Bi cesaret be!..Mirovan piçuk mebinelli ser çewtiyên bereê bi tewrekî kirdewa (yapıcı) bisekine;qet nebe;êş û derdên welatê me ku li ser laşê bi hezaran şehîd bilind bûye,di nav xwe de û rihê xwe de bihibe.

-Xebata ku me tu caran dev jê bernedaye û me jiyana xwe pê ve girêdaye,bi hemû tewran dom dike.Li hemû parçên welatê me berxwedan bi xurtî dom dike û wê dom bike.Roj,roja bi ser hev de hatîne ye!Weşanên rêxistina me ku dighije destên we (digel hemû zehmatîya) bi rêk û pêk bixwîne û bide xwendin.Bi disîplin be.Mekeve nav tewrên legal!Mekeve nav teşqelan!

-Piştî xwendina weşanan zêdetir bi du kesan re bide û bistîne!Van danûstandinan (tekilî) jî hev cûda (cihê başqê) pêk bine!

-Rexne û pêşniyarên xwe bi nivîsandî pêşkeş bike. Ger mimkin be nivîsên xwe bi daktîlo binivîsîne. Di dest-pêka nivîsarên xwe hitap (nav) biniya nivîsarên xwe nav û îmza medeyne!

-Pirsên ne pêwîst meke! Divê li gor şerta hevalê ku bi te re danûstandin datîne, bimeşî. O alîkariya maddî bike!

-Pêwîstiya xwe nişandan (gosteriş) û reklamê nîne!

-Divê tu xebata legal (eşkere) ji îllegalîte yê (ve-şarti, dizî, sirri) cûda bikî!

-Ji bo ku şaxên rêxistina me bigije her aliyê welat, alîkarî bike!

-Mêjû ya (dîrok-tarîx) Kurdistanê ji bir meke! Fêda tirsê ji mirinê re tune ye. Em zarokên gelekî ku namusa (xirat) wî di bin lingên neyaran de ve. Mêjiyê wî perçiqandî ne û şerefa wî anîne pereki. Em nikarin

ziman û çanda xwe bikar bînin. Qey ne bes e? Edî tiş-teki me nîne ku em wînda bikin!

-Em ne hesabê rewşa xwe yî şexsî dikin, hesabê rewşa welatê xwe dikin. Ji vê yekê re bawer be. Ger wisa ne-ba, bê mesuliyetî hesan e. Em nawazîn ku li Kurdistanê welatparêzekî bi tene jî bikeve destê polis.

Ji bo ku welatê me yê dagîrkirî û civatê me yî kolonî bigihije rizgariya netewî civakî; tu jî di têkoşinê de cihê xwe bigre! Alîkariya me bike!

ŞEHÎD Û TÊKOŞERÊN ME JI BÎRA MEKE!

BIJÎ AZADIYA NETEWA ME Û SERXWEBÛNA WELATÊ ME!

BIJÎ RÊXISTINA ME YA TÊKOŞER; RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

2 ADAR 1988

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(r i z g a r i)

KOMITA HUNANÊ

PARTÎ GENELGESÎ - 1

Yoldaşlar,

Ülkemiz Kürdistan, 4 sömürgeci devlet tarafından işgal altında tutulan, uluslararası-devletlerarası bir sömürge'dir. Bunu hepimiz biliyoruz. Bu çerçevede Kuzey Kürdistan'da (Türkiye Kürdistanı'nda) Rizgari olarak olanaklarımız ve yeteneklerimiz ölçüsünde, sömürgeciliğin çirkin yüzünü ve kanlı uygulamalarını teşhir ettik. Konu ile ilgili teorik ve pratik önemli çalışmalar yapıldı. İdeolojik

olarak tavır belirlendi. Bu faaliyetlerden doğrudan doğruya rahatsız olan devlet, sistemli bir biçimde bizi kuşatmaya ve imha etmeye çalıştı. Her boydan gericiler ve oportünist eğilimler de, şöyle ya da böyle, bu kuşatma ve imha eylemlerine katıldılar. Nihayet ağır bir yenilgi dönemine girdik. Şimdi yavaş yavaş bu yenilgi döneminden çıkılmaktadır.

Yenilgi dönemi, siyasi hareketler için, gerçek bir yıkım oldu. Ancak, bu yıkımdan gerekli dersler çıkarılmadı. 12 Eylül baskını karşısında, dağılan teslim olan, yer yer

ihanete bulaşan siyasi gruplar, kendilerini yargılamadılar. Hayat tarafından tekzip edilen tezlerini, gene büyük bir ısrarla savunmaya devam etmektedirler. Bu nedenle, esasen devletin her yeni saldırısı karşısında tuz-buz olacak cılız ve cansız küçük örgüt(cük)ler halinde, şurada-burada faaliyet göstermektedirler. Bunlar, neresinden bakılırsa bakılsın, ciddi bir örgütlenmenin önünde gerici barikatlar oluşturmaktadırlar. Bu gerici barikatları ve devlet tarafından titizlikle sürdürülen karşı devrimci faaliyetleri aşmak gerekmektedir. Bu nedenle ülkemiz koşullarını iyi bilmek, hazırlanan provakasyonlara, oynanmak istenen oyunlara karşı duyarlı olmak zorundayız... Çalışmalarımızı daha da derinleştirmek ve geliştirmek; ülkemizin kurtuluş mücadelesinde önemini hiç bir zaman unutmamamız gereken, ciddi ve bilimsel bir teoriye ulaşmak, en önemlisi örgütümüzü güçlendirip, yerli yerine oturtmamız zorunludur.

İdeolojik inşa sürecini tamamladığımız bu aşamada, siyasal örgütlenmemizin önüne amaç olarak koyduğu programları hedeflerine ulaştırmalıyız.. Örgütümüz, ülkemizin tümü için tek ve merkezi bir proletarya partisinin yaratılmasını temel görev saymaktadır. Bugün çözülmesi zorunlu bir aşama olarak da, bütün ulusal ve siyasal güçlerin tek bir taarruz cephesinde -Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi- birleştirilmelerini sağlamalıyız. Örgütümüz, bu ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzu sağlayacak azami ve asgari programların hayata geçmesinin önemli bir aracı ve bizim de isimsiz neferleri olmalıyız.

Yoldaşlar,

Namuslu bir insan olarak, sömürge ülkenin aydını olarak ve geçmişte şöyle ya da böyle, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemize katkısı olan insanlar olarak, bu derlenme ve toparlanmaya katılın. Namusu beş para olmuş, kadınlarının ırzına geçilen, işgal altındaki ülkesi talan edilen insanlar olarak bu mücadeleye katılmak kaçınamayacağımız bir görevdir. Mücadelemizin başarılmasından başka hiç

bir şey, bizi rahata ulaştırmaz. Geçici ve günöbirlik yaşıntı bir gün biter..

Bugün artık birçok insan doğruları biliyor. Yıllar önceki belirlemeler, yıllar önceki yazılanlar ne yazık ki, o zamanlar önemsenmedi.. Stratejik önem taşıyan bir çok temel tez'e saldırıldı. en mütevazı açıklamalar "milliyetçilik", "bölücülük", "vb" olarak suçlandı. Topyekün saldırı alanına düşürüldük. Hala -bu doğru ve kalıcı yapıya- saldırı devam etmektedir. Ama nafile... Gerçekler ortadadır!.. Şimdi yıllar sonra, o günlerde tartışılıp, cesaretle üzerine gidilen ve fakat ısrarla kabul edilmeyip, küfür ve iftira ile karalanan tezler, tarihsel veriler, teorik saptamalar ve pratik faaliyetler bir yana, onun da çok gerisinde, durulmaktadır. Ve kimse de bundan utanmamaktadır! Öz-eleştiri rafa kaldırılmış, Marksizm'den, ülke gerçeklerinden çark edilmeye başlanılmıştır. Nefes tıkanmıştır. Amatörlüğün ürünleri toplanmakta, hayal ürünü olan yapılanmalar birer birer dökülmektedir. Bu arada ne olduysa Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine olmuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi parçalanmıştır..

Bu gün yine, yeni bir köşe başında duruyoruz. geçmiş gözden geçirmek ve geçmiş ile hesaplaşmak zorundayız. Kürdistan Devrimi'nin sorumsuzluğa ve amatörlüğe tahammülü kalmamıştır. Yerden mantar gibi biten grupçukların mücadeleyi nerelelere getirdiklerini gördük. Polisle mücadele sanatında beceriksiz, teorik olarak geri, pratik olarak deneyimsiz lidercikler, hareketi başsız bıraktılar. Bunlar ki, oturup kalkıp bize saldırmaktaydılar. Şimdi sormak gerekli:

-tek tek tüm unsurlarımız yetenekli ve herkes tarafından sevilen ve sayılan ve hiç bir düzeyde en ufak pazarlığa girmemiş, haklarında en ufak bir suçlamanın yapılamayacağı insanlardı. Buna rağmen neden kutsal bir ittifak ile bizim siyasetimize saldırılmıştır? Bunun önemli bir nedeni olsa gerekir!

Açıktır ki, siyasetimiz, ülke gerçeklerini, ters-yüz edilen tarihi ve adı "bilim adamına" çıkan kişilerin uydurmalarını teşhir etti. Gerek metropolde ve gerekse Kürdistan'da icazetli sol'u teşhir etti. İthal malî teorileri yargıladı. Resmi ideoloji ile uyum içinde olan sol'un nefesi tıkandı. Çünkü, onlar da birşeyleri tartışmak zorunda kaldılar. Tartışamadılar. Fakat, içini boşalttılar. Ve benzeri nedenlerle, biz, kutsal ittifakın saldırısına hedef olduk. Çünkü senelerce korunan ve adına kemalizm denilen resmi ideoloji parçalandı. Gerçekler herkesi rahatsız etmeye başladı..

Çok küçük ve mütevazı belirlemeler için, örneğin; bir derginin kapağına, Kürdistan bayrağının renkleri verildiği için, kıyametler koparılmıştı.. O toz ve duman içinde ne dediklerini bugün hatırlamayan o "teori üreticileri" Kürt Bayrakları ile Avrupa sokaklarını dolaşıp, nara attıklarını kendileri büyük bir rekabet içinde resimliyorlar..

Ve yine bunun gibi, Kürdistan'daki komünistlerin görevlerinin geçmişi bağlı ve tarihteki ulusal direnmeleri ortaya çıkarıcı olmalarını bilen arkadaşlarımız, Şeyh Saîit gibi, Koçgiri gibi vb. ulusal direnmeleri tarih boyutu içinde vermeye başlayınca; kutsal ittifak, polis, devlet alarına geçmiş, "gerici" olarak nitelendirdikleri bu hareketlerin karşısında Kemalizm'in "ilerici" ruhu hortlatılmıştı!. Şimdi, Avrupa'larda bu hareketleri, Ulusal Kurtuluş Hareketleri, Ulusal Direnmeler vb..olarak anmaya başlamışlardır. Hem de bizim kavramlarımızı kullanarak. Yazdıklarımızı kopye ederek sunmaktadırlar. Ama kaynak da gösterilmemektedir. Ve öz-eleştiri yapılmamaktadır. Demek ki, kapalı kapıların ardında, tamamen Türk Devletinin resmi ideolojisine uygun olarak bizi suçlamak, bize küfretmek hüner değilmiş..

Bütün bu koşullar içinde, ilkel ve gelişigüzel görev takımı ile,tüm siyasi gruplar,"örgüt" kurmuşlar, buraya gelinmistir..

Yoldaşlar,

Herkesin kabul ettiği,dost ve düşmanın bildiği gibi;siyasal açıdan güvenilir,devrimci açıdan sağlam liderlere sahibiz.Militanlarımız,işkencede,hapishanede,mahkemelerde aklanmışlardır. Hayat tarafından doğrulanan ve ülkemiz gerçeklerine denk düşen bir ideolojiye sahibiz. Sağlam politikalar üreten,ilkelerini her şart altında savunan bir örgüt geleneğimiz var.Programlarımız açık ve nettir.Kürdistanlı her devrimci bu mücadeleye bir yerinden omuz vermelidir.Ülkemiz Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kurtuluşu için,programlarımızı hayata geçirmek için ilerlemeliyiz.Örgütümüzü hayatın her alanına sokmak,geliştirmek,güçlendirmek zorundayız.Ülkenin her yanında bir an da ve hemen faaliyete geçmeyi hayal etmeden,uzun vadeli,kalıcı çalışmalıyız.Acele etmeden,fakat hızlı ve akıllı çalışmalıyız.Mutlaka örgütümüzü ülkenin her yanına götürmeliyiz...

Sorumluluk sahibi bir Kürt aydını olarak,ülkemizin acılarını,kahırlarını çekmiş insanlar olarak,kendimizi bir örgütün koruyuculuğu ve kollayıcılığı altında hissetmeliyiz.Tek güvence budur.Herkes niteliğine göre buna katılmalıdır.Fakat,gelişmeli ve ilerlemelidir.Demokratik anlayışımızı,herkesin rızasını alan gönüllü birliklerin oluşturulmasından,sonuna kadar vazgeçmemeliyiz.Günün radikal gelişmeleri gözümüzü karartmamalıdır.Geleceğin canlı teorisini de yapmalıyız.

Ülkemizde her türlü emperyalist oyun ve tezgahlara,ideolojik sapmalara girilecek,girişilmiştir.Doğaldır.Bunların özel amaçları ortaya çıktı,çıkacak da.İstihbarat örgütlerinin ve devletlerin kendi amaçları ile sağladıkları küçük ve her zaman geri alınabilecek araç ve gereçlerle,günübirlik ve göstermelik örgütlenmeler,kitlelerden uzak kalacaktı ve kaldı.Ama,bu tür örgütlenmeler her zaman olacak,bunu da biliyoruz..

Yoldaşlar,

Ülkemizi tehdit eden, şişirilerek, abartılan, resmen tarihleri yapılmaya çalışılan faaliyetlerin tek amacı ciddi ve bilimsel olanı ertelemek, gerçek bir örgütlenmeyi engellemektir! Gelişmeler ibret vericidir. Biz, olayları Narodizm'in karikatürü olarak niteliyoruz. Her aşamada olacaktır. Bunun önünde yalnızca ciddi örgütlenmeler ile durulabilir. Yer yer devlet politikasının doğrudan uzantısı haline gelen, Narodnikler'le hayatın her alanında vuruşulacaktır. Devlet, bu çatışmanın şartlarını hazırlıyor. Oportünizm ise, Narodnizm'i besliyor. Başkalarının arpağında büyüyen, Kürdistan'ı ise, kendisine yemlik seçen oportünizm, her yanı ile teşhir oldu. İşleri gizli pazarlıklarla, ucuz hesaplarla buraya kadar getirdiler. Ama bundan sonrası yok! Gitmiyor... Tekrar tekrar yayınları oku! Mahkemeleri takip et! Soruşturma beyanlarını, itirafları dikkatle incele! Göreceksin ki, işler çok tehlikeli bir yeredir. Oportünizm şimdi metropol solu'nun kucağında kendisine yer aramlaıkla meşguldür. Oportünizmle karşı mücadeleyi bir an olsun unutma, onu her zaman teşhir et..

Şimdi neler yapılmalı?

-Polisin gücünü artırdığı ve denetimlerini sıklaştırdığı bir ortamda sinmiş olabilirsin... Seni deşifre etmek sözkonusu değildir... Yaşamını sarsıntıya uğratma. Ve sabırla gelişmeleri izle!. En yakın bildiklerinle dayanışmayı artır!.

-Hapishaneleri unutma!. Tesadüfen kurtulmak, yan gelip yatmak değildir. Onlara her vesile ile yardım et. Bunun yolunu mutlaka bul! Ailelerine yardım et!.. Moral ver!..

-Korkmamayı öğren!. Cesaretli ol! İnsanları horlamadan, küçümsemeden geçmişteki yanlışlıkları hoş görü ile karşılayıp; hiç olmazsa binlerce insanın cesedi üzerinden yükselen ülkemizin acılarını içinden de olsa çekmeyi bil!

-Arkasını hiç bırakmadığımız ve tüm hayatımızı ortaya koyduğumuz, ülkemizin kurtuluşu için çalışmalarımızı bütün araç gerçelerle sürdürüyoruz. Ülkemizin tüm parçalarında kıyasıya mücadele edilmektedir ve edilecektir. Gün derlenme toparlanma günüdür. Eline (tüm zorluklara rağmen) ulaştırılan, örgütlenmemize ait temel metinler ve programlarımızı düzenli oku ve okut. Sıkı ve disiplinli ol. Legal davranma! Panik ve kuşkuya düşme!

-Yayınları okuduktan sonra en çok iki kişi ile görüş! Bu görüşmeleri de ayrı ayrı yap!

-Öneri ve eleştirilerini yazılı olarak sun. Yazıları mümkünse daktilo ile yaz. Başına hitap ve sonuna isim-imza koyma!

-Gereksiz soru sorma! İlişki sağlayan arkadaşların rahat çalışmaları için onların şartlarına uy! Maddi destek sağla!

-Gösterişe ve reklama gerek yoktur!

-Legal çalışmayı illegaliteden ayırtetmesini bil!

-Örgütümüzün bütün Kürdistan'ı kucaklaması için destek ver.

-Kürdistan'ın geçmişini unutma! Korkunun ecele faydası yok. Namusu ayaklar altına alınmış, beyni ve iskeleti parçalanmış, haysiyeti beş para olmuş bir halkın çocuklarıyız. Dilimizi ve kültürümüzü kullanıyoruz. Yetmez mi? Artık kaybedecek bir şeyimiz yok!

-Bulduğumuz koşulları değil, ülkemizin koşullarını ve iyice hesap ediyoruz. Buna güvenmelisin. Yoksa, har vurup harman savurmak kolaydır. Kürdistan'da birtek yurtseverin bile polise düşmesini istemiyoruz.

Toplu işgal altında ve sömürge bir toplumu ulusal ve toplumsal kurtuluşa ulaştıracak mücadele içinde saf tut!. Bize yardım et.

DÖVÜŞENLERİ VE ÖLENLERİ UNUTMA!

YAŞASIN ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ VE ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI!

YAŞASIN MÜCADELE ÖRGÜTÜMÜZ KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ !

2 Mart 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ

(r ı z g a r i)

ÖRGÜTLENME KOMİTESİ

*

*

"...

OYSA,HAREKET,MEVCUT OLANLA YETİNMEYİ REDDEDİYOR.MEVCUT OLANI DEĞİŞTİRMİYİ İSTİYOR.MEVCUT OLANA BOYUN EĞMEK VE ONUNLA YETİNMEK,DAHA İLERİYE YÖNELME İSTEĞİNİN VE ZORUNLULUĞUNUN İNKARI,KENDİNE GÜVENMEMENİN İTİRAFIDIR.

ELBETE Kİ,HİÇ BİR MARKSİST HA DEYİNCE PARTİ KURMAYA KALKMAZ.AMA HER MARKSİST İLK VE TEMEL GÖREVLERİNİN BAŞINDA PARTİ ÖRGÜTÜNÜN İNŞASI OLDUĞUNU BİLİR.PARTİSİZ MÜCADELE,KARANLIKTA VE FIRTINALAR İÇİNDE PUSULASIZ GEMİDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

KALDIKI,PARTİ,KARANLIKTA VE FIRTINALAR İÇİNDE SEYREDEN BİR GEMİNİN SADECE PUSULASI DEĞİL,AYNI ZAMANDA BU GEMİNİN BÜTÜN CANLI VARLIĞIDIR DA..."

(rızgari,S.8,Shf.14-15)

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ...

Bir eleştiri(?)

(Geçen sayıdan devam)

-III-

1 Haziran 1983 tarihli haberlere göre,Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'ndaki imha hareketi halen devam etmektedir.4 tuğay,2 jet bombardıman uçağı,helikopterler ve paraşütcü birliklerin de katıldığı operasyon sırasında,Kürt gerillalarla yapılan çatışmalarda,6 Türk askerinin de öldüğü bildirilmektedir.

ABD ve NATO'nun denetimindeki Türk Ordusu'nun,Irak Kürdistanı'nda,Irak güçleri ile birlikte girdiği hareketin nedeni nelerdir ve neleri hedeflemektedir?Bu olguyu irdelemek-ten fayda var.

Orta-Doğu,devrimci depremlere gebe olan emperyalist-kapitalist tahakküm zincirinin çok hassas dengelerle birbirine düğümlendiği bir alandır.Orta-Doğu,emperyalist ekonominin yakıt deposu,ucuz iş gücü ve hammadde kaynağıdır.Orta-Doğu, emperyalist-militarizmin silah pazarı,siyasal hegemonyasının kilit noktasıdır.Burada değişen her denge,oluşan her devrimci durum,sistemin yapısını doğrudan doğruya etkilemekte,sarsmaktadır.Emperyalist-kapitalist zincirin en zayıf halkası Orta-Doğu'dadır.Ve Orta-Doğu'daki devrimci mücadelenin oda-

ğında ise,tarihsel ve siyasal koşulların zorunlu bir sonucu olarak,Kürdistan ihtilâli durmaktadır.Kürdistan ihtilâli,devrimci bir alternatif olarak,Orta-Doğu'yu sarmalayan,eğemen güçleri korkutan,telaşlandıran bir olgudur.Öyle ki,Kürdistan ihtilâlinin perspektifleri,kendi yapısından gelen özelliklerle Filistin,Türkiye,İran,Arap,Fars,Azeri,Ermeni halkların devrimci muhalefetini de etkilemekte ve birbirine bağımlı kılmaktadır.Kürdistan sömürge zincirinden kurtulmadıkça ve Kürt Ulusal Demokratik Hareketi,proletaryanın siyasal hedeflerinin rotasına sokulmadıkça,Türkiye,İran,İrak ve Suriye'de gerici iktidarların alaşağı edilmesinde,sosyalist siyasal hareketler vurucu güç oluşturamazlar.Keza,Orta-Doğu'da ayrı bir devrimci odak oluşturan Filistin'i görebiliriz.. Filistin devrimi,Yahudi proletaryası ile kan bağlarını kuramadıkça;emperyalist güdümlü Arap milliyetçiliğinin hegemonyasında gerici Arap yöneticileri ve siyonizm etiketli emperyalist-militarizm de alt edilemez.Çeşitli dinsel,etnik,ulusal grupların birbirine kırdırılması,sömürgeleştirilmeleri,yapay ulusal sınırlarla ve gerici rejimler ağı ile düzenlenen Orta-Doğu düzleminde;devrimci potansiyellerin eritilmesi,sömürülmesi için;emperyalist-kapitalist sistem her türlü olanacağını seferber etmektedir..

Hatırlanacağı gibi 1978 yılında İran'da "önlenmiş bir sosyal devrim" süreci yaşandı.Emperyalizmin Orta-Doğu jandarmalığını da yapan,Şahlık Monarşist Diktatörlüğü,kitle hareketleri sonucu darmadağın oldu.Ne var ki,İran Devrimi'nin yönü ve karakteri anti-kapitalist temelde ve sosyalist siyasal güçlerin önderliğinde olmadığı için;köylülüğün,mülksüz İranlı yığınların,küçük üreticilerin,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin,monarşist diktatörlüğe başkaldırışı bir sosyal devrimle sonuçlanmadı.Muhalefet,tümüyle,İran'ın gerici burjuva,küçük-burjuva mülk sahibi sınıfların önderliğinde İslami Hareket olarak örgütlenip,gelişti.Ve kısa zamanda komünistler,proleter devrimci gruplar ve Kürt Ulusal Demokratik Hareketi de tacrit oldu.Boşalan iktidar erkini,dağılan devlet cihazını "İran İslam Devrimi" başlığında toplanan,mülk sahibi gerici

sınıfların yeni iktidar biçimi,Humeyni gericiliği ele geçirdi.Halk kitlelerinin anti-emperyalist muhalefeti,"anti-ABD ve anti-komünist" bir ikili halinde güdükleştirildi.Gerici iktidar kısa sürede Şahlığa karşı çarpışan devrimci güçleri tasfiyeye girişti.1979'da İran Kürdistanı yeniden ele geçirilmeye çalışıldı.Devrim Muhafızları ile Peşmegerler arasında Mahabad,Sanandaj gibi bölgelerde yoğun çarpışmalar oldu.Humeyni gericiliği,Kürdistan'ın bağımsızlık hareketini bastırabilmek için oluk oluk kan dökmekten geri durmadı.Kürt ulusal direnmesi şehir merkezlerinden,kırsal bölgeye çekilmek zorunda kaldı.Bilindiği gibi Humeyni gericiliği daha sonra Halkın Fedaileri gibi devrimci grupları,sosyalist ve komünistleri tasfiyeye girmiştir.Ancak İran'daki siyasal istikrarsızlık;emperyalizmin en büyük ordularından olan İran Ordusu'nun dağılması;özellikle ABD emperyalist bloku Orta-Doğu'daki güçler dengesini alt üst etti.Üstelik,mülk sahibi gerici sınıfları,köylülük ve küçük-burjuva muhalefetleri,İslam ideolojisiyle örgütleyebilme alternatiflerinin,diğer Orta-Doğu ülkelerini tehdit etme olasılığı da çıktı.Mısır,Afganistan,Türkiye,Kürdistan,Suriye ve nihayet Suudi Arabistan ve Irak,"İslam Devrimi" çemberinin etkisini hissetmeye başladılar.

Palazlanan Arap burjuvazisine paralel olarak,sistemin doğal uzantıları halindeki gerici Arap Burjuva Diktatörlükleri,Arap Milliyetçiliği bayrağını dalgalandırmak ister;fakat bunu yaparken,Filistin halkının mazlumluğunu kullanmaktan geri durmamaktadır.Oysa,Filistin halkının enbaş düşmanının Arap Gerici Diktatörlükleri olduğu her gün ispatlanan bir gerçektir.Emperyalist ekonominin ana öğelerinden olan Yahudi sermayesi ise,Orta-Doğu'da İsrail devleti eliyle yayılmacı ve işgalci,sömürgeci emperyalist siyasetini her alanda yaratmakta ve her vesileyle hayat alanını genişletmektedir.Tam bu bağlamda,1980 yılında İran-İrak savaşı çıktı.İran-İrak savaşının nedenleri ve girişimi tahlil edilirken,ne yazık ki bazı devrimci gruplar,saldırıya ilk uğrayanın İran oldu-

gunu ileri sürerek, -ve esas İran'daki iktidarın gerici burjuva karakterini görmeden sahte anti-emperyalist gösterilerine ve devrimci bir süreç yaşadığından ötürü İran halkına duyulan sempatinin yüzeysel yaklaşımla- savaşın İran açısından haklı bir savaş,anavatan savunması olduğunu söyleyebilmektedirler.Oysa,bugün üçüncü yılını dolduran İran-İrak savaşının,emperyalizmin çıkarlarına işleyen savaş ekonomisini besleyen,halkları sefalet ve köleliğe sürükleyen;Arap ve Fars halklarını birbirine kırdıran;gerici sınıfların,gerici Burjuva Diktatörlüklerin sürdürdüğü,haksız olduğu kadarda,emperyalist sistemin Orta-Doğu'daki dengelerini tesis etmeye,halk kitlelerinin devrimci muhalefetlerini -özellikle İran açısından- savaş içinde eritmeye yönelik,iğrenç bir savaştır.Ve artık burada saldırının ilk kimden olduğu hiç önem taşımaksızın,savaşın neye hizmet ettiğini görmek gerekiyor; üçüncü yılında harap olmuşve emperyalist sermayenin iştahını açan iki yıkık ekonomi;cepheye sevk edilen onaltı yaşında gençler,Basra Körfezi'ne akan petrol ve Körfez üzerinde humurdanan militarizm,savaşın son görüntülerini oluşturuyor.İran-İrak savaşının en önemli siyasal nedenlerinin başında ise,yine Kürdistan sorunu gelmektedir.İrak'da BAAS Cuntası'nın,1974 Cezayir Antlaşması'nda kaybettiği bazı alanlar;İran'ın zayıfladığı ve devrimci dalganın Irak'ı tehdit ettiği,emperyalist siyasetin ihtiyacına da denk düşmesiyle;Saddam Hüseyin'i kaybettiği her şeyi geri alma ve Arap dünyası liderliğine soyunma gibi bir manzaraya itti.Tabii savaşın seyri bu hesapların hepisini bir bir dağıttı.Bu Cezayir Antlaşması ve Kürdistan'ın İran-İrak savaşındaki yeri neydi?Biraz buna değinelim;

1950'lerden beri,KDP ve M.Barzani önderliğinde,İrak'a karşı Kürt mücadeleleri;İrak'ın siyasal yapısını etkileyen,temel etmenler olmuştur.1971 yılında,İrak hükümetiyle KDP arasında,13 maddelik bir memorandum imzalandı.O zaman,yönetim,General Kasım Cuntası'nın yeni Arap Milliyetçi örgütü BAAS'la,asker bürokrasinin elindeydi.Memorandum Kuzey Irak'da (İrak Kürdistan'ı) Kürtlerin özerkliğinin resmen kabul edildiğine

dairdi.Kerkük,Süleymaniye ve Musul il merkezlerinin bu bölgeye dahil olması,nüfus sayımına göre belirlenecekti.İç işlerinde bağımsız olacak olan Kürdistan,dış işlerinde merkezi Irak hükümetine bağlı olacaktı.Ne varki bu sıralarda Irak petrollerinin millileştirilmesi kararı alındı.Millileştirme kararı ABD ile Irak ilişkilerini bozdu.G.Kasım tasfiye edilerek SSCB'ye yavaşıldı,1971 memorandumu,Kürdistan'a bırakılacak bölgelerin tesbiti için,nüfus sayımını ön görmekteydi.Fakat Irak,Kerkük petrol yataklarının Kürtlerin eline geçmesini istemediği için,1957 yılı nüfus sayımının esas alınmasını öne sürüyordu.Oysa,KDP yeni bir sayım yapılmasından yanaydı.Böyle olunca,Kürt,Türkmen nüfusu,Arapların üçte ikisinden fazla bir oran olduğunda,İrak bu maddeyi kabul etmedi.SSCB pragmatik nedenlerle fazla sorun çıkarmadan bu sorunun çözülmesi taraftarı olduğundan,yillardır desteklediği Barzani hareketinden desteği çekti.Bunun üzerine,Kürt ulusal hareketi üzerine oyun oynamak üzere,ABD devreye girdi.

(...)

İrak'da,1972-73 yılından itibaren Kürt Peşmergelerle Irak hükümet kuvvetleri arasında yeniden,çarşımlar başladı.Kürt gerillalar Bağdat varoşlarına kadar vardılar.Ancak,BAAS Cuntası uzlaşmaya yanaştı.Elbette,Kürtlerle değil.İran ve ABD ile,Cezayir Başkanı Bumedya'nın aracılığı ile Cezayir'de,İran-İrak arasında bir Antlaşma imzalandı.Bu Antlaşma,Basra Körfezinde İran egemenliğini tanıyor ve artırıyordu.İrak'ın tek limanı,İran'ın ablukasına terk ediliyordu.Buna karşı İran,İrak'la olan sınırlarını kapatarak,Kürt Hareketini desteklemekten vazgeçecek,İrak'a bu konuda yardım edecekti.Antlaşma,petrol fiyatları ve üretiminde yeni bazı düzenlemeleri de içermekteydi.Cezayir Antlaşması'nın pratik siyasal sonucu,Basra Körfezi'nin İran'ın denetimine geçmesi ve Irak'ın,ABD'ye karşı kullandığı petrol kozunun değerinin düşmesiydi.Bu kayıplara karşı,hem Baas'ın,hem İran Şahlığı'nın en önemli kazancı,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin ortadan kaldırılmasıdır.Nitekim,1974 yılında desteksiz kalan ve her yandan çevirilen Kürt silahlı hareketi,İrak'ın büyük bir

saldırısına uğradı.Yalnız gerillalara karşı değil,sivil halka karşı da bir soy kırımına dönüştü.Durumun vahametini gören M.Barzani,70 yaşına kadar bırakmadığı silahını bırakarak KDP'nin teslim olduğunu bildirdi.KDP yönetiminin teslim kararı,Kürt köylülüğünün derin öfkesini doğurdu.

(...)

Savaşanların bir kısmı yeniden dağlara;teslim olanlar İran'a sığındılar.

Irak savaşı uçaklarının vahşetinden kaçan Kürt köylü kitlelerinin,1975'de Türkiye'ye sığındıkları zaman,Ecevit hükümetince İran'a ve Irak'a sevkedildikleri hatıralardadır!...

İşte,Kürdistan Ulusal Hareketi'nin ezilmesine karşılık,Basra Körfezi'ni İran'a teslim eden Baas Cuntası;1980 yılında İran'ın iç istikrarsızlığından yararlanıp ve arkasına aldığı ABD-NATO desteğiyle,körfezdeki üstünlüğü İran'dan tekrar geri almak ve körfezi İran gibi artık devrimci durumun alt-üst ettiği bir ülkeye bırakmamak için,saldırıya geçti.1978'de,pragmatik olarak,"kazanırım" diyerek,Baas Cuntası'nı destekleyen SSCB,bu kez,İrak'la ilişkileri bozulmuş olarak,Humeyni yönetiminin anti-Amerikanizmi'ni desteklemek üzere,İran'ın yanında yer aldı.Ve yine,Kürt Ulusal Hareketi'ni frenliyerek...

1978'de İran Monarşist Burjuva Diktatörlüğü devrilir ve emperyalizmin jandarması İran Ordusu da dağılırken;Kürt Ulusal Demokratik güçleri bu olgunun yaratılmasında temel devrimci güçlerden biriydi.Peşmergeler,Kürdistan'daki bütün İran Ordusu'nu dağıttıktan başka,1946'daki Cumhuriyetin Başkenti Mahabat Garnizonunu de ele geçirmişlerdi.İran KDP ve KOMELA cephesi ulusal güçlerin belli-başlılarını oluşturmaktadı.Sağ oportünist ve revizyonist siyaset,İran'da etkinliğini kısa sürede "sosyalist"lerden yana değişeceğini (Humeyni'nin anti-Amerikan politikasının cazibesinden de yola çıkarak) umarken,Kürdistan'ın özerkliğini ve bağımsızlığını öne sürmesini talep ediyordu.Uluslararası denge de buna hazır değildi (!)

Kürdistan ulusal güçlerine,yine konjonktürel dengeleri öğütledi!Denge hiç kimsenin hesaplamadığı tarzda ters tepti.Humeyni gericiliği ilk darbeyi Kürdistan hareketine indirmeye çalıştı.Kürt peşmergelerle devrim muhafızları (pastaran) arasındaki 1979 savaşı çok kanlı geçti.Yer yer Halkın Fedaileri'nin de Kürtlerle birlikte çarpışmasına rağmen,yine,Azeri faktörü,çelişki olarak kullanıldı.Ve SSCB,Kürt Ulusal Hareketi'ne,asla yardım etmeyeceği hesabıyla,İran kuvvetleri sivil halkı da katliama uğratmaya,kurşuna dizmeye başladı.Kürdistan Ulusal Demokratik Hareketi yine "sahipsizdi".T.C.'dekiler dahil,"sosyalist","demokrat","devrimci" güçler de İran'daki Kürt hareketine sahip çıkmadı,destek göstermediler.Çünkü,Humeyni anti-ABD'ciydi.Humeyni yönetiminin ne olduğu bugün artık herkesce biliniyor.Ama,burada Kürdistan savaşçıları,Mahabat şehir merkezi denetimini kaybettiler.Bu gün ise,Kürt örgütleri arasında bir dizi ayrılık ve saflaşmalara rağmen,savaştan da yararlanarak,Peşmergeler İran Kürdistanı'nın büyük bir bölümünü-özellikle kırsal kesimi-ellerinde bulunduruyorlar ve bu bölge Humeyni gericiliğine karşı mücadele eden devrimci,sosyalist,ilerici unsurlar için bir üs,bir barınak oluşturmaktadır.12 Eylül'den sonra Türkiye Kürdistanı'ndan geri çekilen,Kürdistanlı bazı silahlı gruplar da,bu bölgededir.

1974 yenilgisinden sonra,İrak ve Suriye Kürdistanı çok hareketli gelişmelere sahne olmuştur.KDP yeniden toparlanarak silahlı mücadeleye sahip çıktı.Bu kez "Yeni Strateji" ve "Özeleştirir" adıyla ve "sosyalist" iddiaları taşımaktaydı.Barzani'nin oğullarından Mesut Barzani'nin liderliğini yaptığı bu hareket,önce "Geçici Komite" adını taşıyordu.1974 yenilgisinin sorumlusu olarak KDP'yi gören Talabani hareketi de güçlenmiş,diğer bazı Kürt küçük-burjuva örgütlenmelerini alarak KYB(Kürdistan Yurtseverler Birliği) adında bir ulusal cephe oluşturmuştu.1977 yılında Kürdistan Ulusal Demokratik Muhalefeti önderliği için "Geçici Komite" ile "KYB" arasında şiddetli çatışmalar çıktı.Bu çatışmalarda KDP,KYB'nin iki liderini esir aldı ve kurşuna dizildiler.Şemdinli çatışması-

ndan sonra KYB, ağırlıklı olarak Irak Kürdistanı'ndan Suriye Kürdistanı'na çekildi. Suriye yönetiminin Irak'a olan muhalefeti ve SSCB'ye açıklığı nedeni ve Suriye'ye karşı siyasal mücadele göstermeme koşuluyla, Kürdistanlı örgütler, bu parçada üs ve karargah kurdular. Irak Kürdistanı'nda da etkinlikleri bulunuyor. 1980'lere gelindiğinde, KDP ile KYB arasındaki kan davası sona ermemesine rağmen, sessiz bir silah kullanmama antlaşması egemendir. Bu arada, 1980 yılı Eylül Darbesi, Türkiye'deki sosyalist-demokratik muhalefete ağır kayıp verdirirken, Kürdistan Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Muhalefeti de örgütsüz ve savunmasız olarak saldırıya uğradı. Kendi içinde taşıdığı zaaf ve çarpıklıklar, bir dizi küçük burjuva örgütlenmenin dağılması ve pek çok mevzinin Cunta'nın eline geçmesi sonucunu doğurdu. Türkiye'deki proletarya hareketi, sosyalist hareket gibi, Kürdistan Ulusal-Demokratik ve Sosyalist Hareketi de, ABD destekli 12 Eylül Generallerinin kanlı saldırılarına hedef oldu. Kürt köylüsü silahtan arındırılmaya çalışıldı. Ülkenin her yanı, işkence tezgahları, esir kamplarıyla dolduruldu. Emperyalist militarizmin Orta-Doğu hesaplarına bağlı ikinci ordu Konya'dan Malatya'ya taşındı. Muş, Van, Hakkari havaalanlarının kapasiteleri arttırılarak, askeri saldırılar için birer üs haline getirildiler. Türk Silahlı Kuvvetleri, denetimlerini daha önce kaybettikleri Kürdistan'da, pek çok alanda yeniden otorite tesis etti. Sınır güvenlik önlemleri, askeri tatbikatlar yoğunlaştırıldı. Kürdistan'daki örgütlenmeler Sıkıyönetim Mahkemelerinde yargılanmaya, cezalandırılmaya ve işkencehanelerde, cezaevlerinde imha edilmeye koyuldu. Tüm Türkiye'deki bu siyasal terör, Kürdistan'da her zamanki gibi değişik karakterler arz ederek yürütülmektedir. Bu ortamda, ulusal demokratik güçlerin bir kısmı, panik ve bir kısmı da düzenli olarak Kürdistan'ın diğer parçalarına çekilmişlerdir. Özellikle, Suriye'ye giden bir kısım gruplar buralarda üslenme ve toparlanmaya çalışmaktadırlar. Kürdistan'ın Irak, Suriye parçası bu anlamıyla sadece Kürdistanlı yurtseverler değil, ama, Türkiye'den çekilen bir çok devrimci için de bir barınak, bir üs haline gelmiştir. İran-İrak savaşının bu mevzileri genişletmesi; Orta-Doğu'lu

devrimci güçlerin hemen her türden olanının burada yığılması, birleşme ve toparlanma eğilimleri, sömürgeci güçleri korkutan, endişelendiren bir olgudur. Orta-Doğu, devrimci depremlere gebe ve emperyalizmin hayat damarlarının geçtiği yumuşak karnı olduğu açıktır. Devrimci dinamizmin egemen olduğu, kitlesel ve silahlı muhalefetin etkin olduğu, Kürdistan ise, bir devrim odağı olarak bugünkü durumuyla; emperyalist, sömürgeci-militarizm için mutlaka denetim altında tutulması gereken bir alandır. Irak ve İran bu denetimleri sağlamayacakları için; hem bu alanın denetlenmesi ve hem de İran-İrak savaşının gidişinin değiştirilmesi amacıyla; Türk Ordusu ABD desteği ve Irak işbirliği ile Kürdistan'da askeri imha hareketine girmektedir. Böylelikle, devrimci güçlerin elindeki mevziler alınarak, TC'ye yönelecek tehditler de giderilmek istenmektedir. Çünkü, Irak ve Suriye Kürdistanı'nda mevzilenen devrimci gruplar, hem Irak-Türkiye petrol boru hattını tehdit etmektedirler; hem Irak-Türkiye arasındaki TIR taşımacılığını, kara ticaretini, silah ve malzeme sevkinin engelliyerek, Irak ve Türkiye'nin hayati çıkarlarını bozmaktadırlar; hem de tüm devrimci grupların birleşme ve kaynaşması gibi bir fonksiyon görmektedirler. Bunların sadece biri bile, TC gibi sömürgeci bir orduyu, imha operasyonuna sevkeden önemli nedenlerdir.

-IV-

Bütün bu olguların ortaya koyduğu açık ve yalın bir gerçek vardır. 60 yılı aşkındır, kitlesel, silahlı bir Kürt Ulusal Demokratik Muhalefeti ve direnmesi vardır. Kürdistan emperyalistlerarası Lozan Paylaşım Antlaşması ile 4 devlet arasında paylaşılmıştır. Kürdistan işgal ve ilhak edilmiştir. Sömürgeleştirilmiş, yer-altı, yer-üstü kaynakları talan edilmiş, üretici güçleri, toplumsal paylaşımı çarpıtılan bir ülkedir. Kürt ulusal hakları gasp edilmiş kendi ana dili ile konuşması dahi bastırılmak istenen, üzerinde tarihin en belli başlı ırkçı siyasetleri uygulanmak istenmektedir. Tüm bu zorbalık altındaki ülke halkı işe, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi vermektedir. Bu mücadele karakteri bakımından ilerici ve devrimci-

dir;anti-sömürgeci,anti-emperyalist ve anti-feodaldır.Kürdistan sosyalistleri için sorun açıktır.Onalar,Dünya Proleterya Ordusu'nun militan bir müfrezesi olan,Kürdistan proleteryasını (Kürt değil) örgütlemekle,sınıf hareketinin örgütleyici,entellektüel,politik,ideolojik olarak hizmetinde olmakla yükümlüdürler.Kürdistan proleteryası,kendi örgütü olan,Kürdistan Komünist Partisi'nin çatısı altında sınıf savaşımını yönetecektir.Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Muhalefeti ise,Kürdistan köylülüğünün toprak,bağımsızlık,özgürlük taleplerini izah etmektedir.Ulusal demokratik hareket bugün Kürdistan'ın tümünde burjuva önderliklidir.Küçük-burjuva veya burjuva-demokrat sosyalistlerinin gündümündedir.Onun için de,bu büyük devrimci potansiyel çarçur edilmekte,toplumsal kurtuluşa yönlendirilmediği gibi,ulusal kurtuluşa da yarıyamamaktadır.Şu halde proleterya bu hareketin önderliğini almak zorundadır.Proleterya partisinin ulusal demokratik hareketten uzak bırakılması demek,toplumsal devrimden vazgeçmek,meydanı burjuvaziye,emperyalist-sömürgeci tahakküme terketmek demektir.Kürdistan proleteryası,devrimini gerçekleştirmek için,bu ulusal demokratik muhalefeti örgütlemek,onunla kendi acil programını gerçekleştirmek -yani ülkenin bağımsızlığı,ulusun özgürlüğü- için ittifak etmek zorundadır.Komünist öncünün mücadele alanında yer alması ile,bu düzey parti önderliğinde olur.Bu da Ulusal Kurtuluş Cephesi örgütlenmesine tekabül eder.Oysa,Kürt ulusunun mücadelesi komünist öncüden yoksundur.Ve komünist öncünün mücadele alanında yerini almasına karşı iki kaynaktan saldırı ve engelleme gelmektedir.Bu iki kaynak şunlardır:

1-Kürt ulusal demokratik aksiyonlara önderlik eden geleneksel feodal burjuva önderlik,küçük-burjuva ve burjuva aksiyonların tümü,bunların hemen hepsi "sosyalizm" hatta "M-L" taraftarı olduklarını kabul ederler.Fakat,program,ideoloji,politika ve örgütlenmede ise,tamamen Kürt burjuva ve küçük-burjuvazisinin sınıf çıkarlarını temsil ederler.Kürdistan'ın bağımsızlık,ulusal özgürlük taleplerini,içinde bulundu-

kları devlet sınırları içinde kendi burjuvazisini yaratmak ve yine o sınırlarda özerk bir yönetim için mücadelelerini şekillendirirler.Mücadele güçlerini bölerler.Anti-emperyalist mücadelede yönetsizdirler.Anti-kapitalist değillerdir.Devrimden yana değil,reform ve demokratik dönüşümlerden yanadırlar.Bu önderlik burjuva milliyetçi karekteri ile gerici ve tutucudur.Ve komünist öncünün mücadelenin önderliğini almasına karşı direnmektedir.En büyük silahı ise,reformist-revizyonist sağ oportünizmdir.

2-Sosyal-şöven metropol "sol"ları:Bunlar da Kürdistan ülkesinin varlığını redetmektedirler.Ki,Kürt ulusunu kendi devlet sınırları içinde yaşayan,ezilen bir ulus göyerek,Kürdistan'ın tümündeki muhalefeti,kendi sınırlarının içine haps etmektedirler.Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ile bu nedenle ittifak etmemekte onun taleplerini programlaştırmamaktadırlar.Proleterya sosyalistlerinin Kürdistan Komünist Partisi içinde örgütlenmelerine karşı çıkarak,objektif bağlamda Kürt Ulusal Demokratik Hareketi'nin burjuva ve küçük-burjuva aksiyonların elinde kalmasına hizmet etmektedirler.Reformist revizyonist olan ezen ulus milliyetçisi "sol"lar ise,Kürdistan üzerindeki tahakküme ve halkın demokratik muhalefeti karşısında,kendi burjuvazileri yanında yer alarak,sosyal-şöven bir yapı göstermektedirler.

Oysa,Kürdistan ve metropol ülke proleteryaları arasında hiç bir ayrım yoktur.Tam tersine,aynı orduyun müttetikleri, aynı çıkarların savunucularıdırlar.Türk,Kürt,Arap,Fars,Ermeni,Azeri,Çerkez vb.hiç bir halk arasında birbirine karşı işleyen çıkar çatışmaları sözkonusu değildir.Şu halde,sömürge bir ulusun,ulusal kurtuluş hareketine ve Kürdistan köylülüğünün demokratik istemlerine sahip çıkmak ve bunu sosyal devrime yönlendirmek,Kürdistan proleteryasının hakkı ve ödevi iken metropol solunun -dinamik devrimci sosyalist öğeleri de- bu hakkın kullanılmasına,bu ödevin yerine getirilmesine karşı çıkmaları sosyal-şövenizmi beslemekten;Orta-Doğu'da enternasyonalist bir temelden yükselmesi zorunlu olan Kürdistan ihtilalini,dolaysıyla Orta-Doğu halklarının kurtuluşunu

da engellemekten başka bir şeye hizmet etmez.Kürdistanlı komünistler her alanda birlik (ideolojik,politik,örgütsel!... (okunamadı) ulusal demokratik hareketler arasındaki temel ittifakların gerçekleştirilmesi için mücadele etmektedirler. Oysa,gerek metropol solu(içinde barındırdığı ve olumlu bir gelişim izlemekle olan dinamik devrimci eğilimleri,grup ve örgütlenmeleri hariç tutarsak) bugünkü halleriyle ezen ulus milliyetçiliğine,sömürgeadaki burjuva ve küçük-burjuva aksiyonlar ise -demokratik bir karakter taşısa bile- burjuva milliyetçiliğine hizmet etmektedirler.

-V-

Geçerken birbirine benzer iki ulusal-demokratik hareket ve emperyalist-sömürgeciliğin jandarması iki devletin eylemlerine karşı,Türkiye "sosyalist" ve "demokratlarının" ikili tavırlarına işaret etmek istiyoruz.Bu tavrı,burjuva ve küçük-burjuvazi adına hareket edenler için ne kadar normal ise; "M-L","komünist" savında ve proletarya adına hareket edenler için de o kadar anormal,ters durumdur.Bu iki ulusal-demokratik hareketten biri Filistin,diğeri ise,Kürdistan'dır.iki jandarmadan biri İsrail diğeri ise,Türkiye'dir.Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi,muhtevası itibarı ile demokratik anti-emperyalist bir karakter taşır.Oysa çeşitli eğitimlerdeki Filistin örgütleri tek bir önderlikte hareket etmektedirler.Ve bu önderlik ise,düpedüz burjuva bir önderliktir.

Arap gerici diktatörlükleri,Filistin hareketinin haklı savaşının arkasına Arap milliyetçiliğini saklayarak bu hareketi kullanmak ve bir çözüme kavuşturmadan,sadece bir sorun olarak kalmasına çaba göstermektedirler.Burjuva önderlik,Filistin hareketini Arap gericiliklerinin hizmetine sokmaya,satmaya çalışmaktadır.Buna şimdiden Filistin ulusal demokratik muhalefetine her biri,bir Arap gericiliğinin denetimine sokularak,kolu kanadı kırılmıştır.Arap gericiliği,Filistin hareketinin anti-emperyalist özünü boşaltarak;Yahudi düşmanlığı ve Yahudi halkının Orta-Doğu'daki varlığını tanımama gibi en az siyonizm kadar,emperyalist bir amaca hizmet etmesini istemektedir.Bunun için de,Filistin halkı ile Yahudi

İsrail proleteryaşının kardeşliği temelinde,İsrail Devletine,siyonizme ve emperyalizme karşı birlikte,savaş karşı çıkılmaktadır.Filistinlilerin kendi gerici diktatörlüklerine karşı bütün halk tabakalarıyla birlikte savaşmalarını önlemek istemektedirler.Bunun için de İsrail'e karşı savaşta hep Filistinli militanları öne sürmekte onların imhasını sağlamak-tadır.Tümü birden İsrail'i yerle bir edecek ekonomik ve askeri güce sahip oldukları halde kitle katliamlarında bile İsrail'le savaşmamaktadırlar.Onlar da Filistin hareketine en az Siyonizm kadar düşmandırlar.Oysa,Filistin hareketine kendi çirkin yüzlerini saklamak amacı ile sahip çıkmaktadırlar.Kürdistan ulusal demokratik muhalefetine ise,yukarıda belirttiğimiz karakter egemen değildir.Fakat,benzeyen bir hayli ortak yan vardır.Türk "sosyalist"leri,"demokrat"ları Filistin için ellerini kanatıncaya kadar alkış çalarlar,her fırsatta ne kadar "enternasyonalist" olduklarını sergilemeye çabalarlar.Oysa,Kürdistan'a gelindimi,ses seda çıkmaz.Çok sıkıştırılınca,"onlar Kürt milliyetçisidirler" derler.Filistin hareketinin önderliği M-L'midir?Arafat milliyetçiliği, Filistin şahsında ezen ulus olmanın kurtulabilir mi?Sorusuna cevap veremezler.Filistin hareketinin İsrail işgaline karşı savaşını desteklerken;Kürt hareketinin mücadelesine sırt çevirirler,kınar ve yüz buruştururlar (...).Ama,Filistin için İsrail'e sövüp saymak Türkiye'de hiç bir riziko taşımaz;Filistin için Türkiye'de İsrail'e karşı çıkmak ucuz bir kahramanlıktır;ama,aynı işi,bir İsrail'li Yahudi İsrail'de yapar ve kendi ülkesinin Filistin'i işgaline karşı çıkarırsa,o kişi demokattır.Sosyalist olmayı ise bu düzeyde tartışmıyoruz.Çünkü,tutarlı bir demokrat olmadan nasıl sosyalist olunabilir?Türk "demokrat"ları,"sosyalist"leri ise Türkiye'nin Kürdistan işgaline kayıtsız kalır,Kürdistan Ulusal Demokratik Muhalefetine karalarken;bu tavırlarının aşağılık kompleksini;Filistin hareketine yüksek perdeden sahip çıkma ve hiç bir rizikosu olmadığı için,İsrail işgalini kınama gösterileri ile gidermeye çalışmaktadırlar.

Politik alanda:Türk "sol"ları;Kürdistanlılara "neden ayrı örgütlenme,bağımsız örgütlenme diye tutturuyorsunuz;TC'de

birlikte örgütlenip,sosyalizm için mücadele edelim,kurtuluş-tan sonra ayrılırsınız" diye nasihat çekerler.Bunu yapan "sol"lar,Filistin kurtuluş örgütlerine aynı öneriyi yapmazlar.Çünkü akıllarından geçmez."Filistin halkı nihayet Arap uluslar topluluğunun bir parçasıdır.Filistin halkı mülteci bir toplum olarak bütün Arap topraklarına dağılmıştır.Bunları yeniden birleştirmek için,bağımsızlık için niye savaşıyorsunuz;İsrail'deki Filistinliler İsrail proletaryası ile birlikte İsrail devletine karşı örgütlenip mücadele ettsin,Ürdün'deki Filistinliler Ürdün'le Irak'takiler Iraktakilerle,Lübnan'dakiler Lübnandakilerle birlikte Lübnan devletine karşı orkat örgütlerde mücadele etsinler.Sosyalizm geldikten sonra gider topraklarınıza yerleşir;isterseniz devlet kurarsınız" demiyorlar!Çünkü onların kafaları çift standartlı çalışıyor.Kürdistan'da dört parçada tek örgüt tezi söz konusu olunca "sol çılgınlarla" ayağa fırlayanlar,ülke temlinden kopmuş Filistin mülteci toplumunun on parçasında,ayrı ayrı coğrafi alanlardan,ulusal demokratik muhalefeti yürütenleri aynı "sol çılgınlarla" alkışlayabilmektedirler.Ama,bu hangi mantıktır?Objektif olarak neye hizmet ediyorlar?Bu alanda da çarpıcı zitlikleri sayfalarca uzatmak mümkündür.

Şimdi TC'nin son Irak Kürdistanı'na saldırısına bakalım. Geçen yıl,aynı aylarda (Haziran 1982),İsrail;bugün Türkiye'nin askeri hareket için ileri sürdüğü aynı gerekçelerle,yani Lübnan topraklarında üstlenen ve İsrail devleti için tehdit oluşturan,İsrail'e karşı mücadele eden FKÖ mevzilerini,karargâhlarını temizlemek amacıyla Lübnan'ı işgale başlamış,Falanjist Lübnanlı işbirlikçilerle de beraber,bütün dünyanın gözleri önünde Filistin kamplarını dağıta dağıta Beyrut'a kadar gelmiştir.Ve yine,dünyanın "süper"lernin sahte ağıtları arasında,Filistin Direniş Hareketi'nin mevzileri,katliamlarla,İsrail tarafından ele geçirilmiştir.

0 günlerde,Türkiye "sol"u,görevini yerine getirerek,kendi olanak ve gücü çerçevesinde olayı protesto etti;hatta,bazı dilekçelerle Filistin savaşçılarına kan bağışında bulunacaklarını,maddi yardım göndereceklerini bildirirken,bazı idam

olacak devrimciler de Filistin'e savaşmaya gideceklerini ilan ettiler.Aynı olay,şimdi yine yaşanıyor.Emperyalist kampanı,bir diğer jandarması olan Türkiye,Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu güçlerin karargâhlarını,direnış mevzilerini ele geçirmek üzere ve bunu bütün dünyaya ilan ederek Kürdistan'da askeri imhaya girişiyor.Dünya kamuoyu yine sessiz!Hatta,Filistin olayında olduğu gibi,sahtekarca da olsa,çığırtkanlık yaparak ilgi artıran hiç bir güç de yok.Türkiye,elini kolunu sallaya sallaya,İrak sınırındaki Kürdistan parçasında devrimci güçleri temizlemeye gidiyor,hareketini yürütüyor.Avrupa'da,bazı Kürdistanlı örgütlerin çabasıyla düzenlenen protestolar dışında,olaya karşı çıkan kimse yok.Gözlerimizi,Filistin için ayağa kalkan Türk "sol"larına çeviriyoruz.Ne olayı protesto etmek için çırpınanlar,ne Kürdistan savaşçılarına kan bağışında bulunmak isteyenler,ne Kürdistan'a Türk ordularına karşı savaşmak için gitmek isteyen idam cezalıları...Hem Türk hem de Kürt halkını temsil ettiğiini söylüyenlerin hiç birinden eser yok!Mahkemelerde olayı kınayacak olanlar bile yok!..Kürdistanlı güçlerin önerilerine karşı "hele bir katliam olsun" diyebilecek kadar şaşmış olanlar ise bir haylidir.Katliami engelleme sorunu yok.Türkiye,Kürdistanlı devrimcileri temizlemek için askeri hareket yapıyor,çarpışmalar sürüyor;"sol"lar bu olayda kınanacak bir yan görmüyorlar.İlla bir köyde çocukların beynine kurşun sıkılarak öldürülecek,katliam olacak.Ama,o zaman unuttuk mu; Sabra ve Şatilla katliamı olduktan sonra Türkiye bile ölenlerin ruhuna camilerde mevlit okuttu,bütün dünya lanet yağdırdı.İsrail'in kendisi bile kendisini suçlu(!) buldu.Halbuki,ağlayıp sızlayanların hiç biri katliami doğuran harekete,işgal hareketine,devrimci güçleri sindirme hareketine karşı çıkmamıştır.Eğer Türk "sol"u,Türk Ordusu'nun Irak Kürdistanı'nda bir katliam yapmasını,etkili bir protesto yapmak için bekliyorsa,bu "sol"ların yukarıdakilerden ne farkı kalıyor? Sosyalistler diğerlerinden nerelerden ayrılıyorlar?

Bu metnimiz Kürdistanlı proletarya sosyalistlerinin bir protestosudur.Sosyal-şövenizmden burjuva ya da küçük-burjuva

"sosyalist"lerinden bir şey beklemiyoruz,ama,proletarya sosyalisti olmada,M-L olmada,bizimle hemfikir olmada sergilediğimiz davranışların nedenini soruyoruz?Eğer,birlik deniyorsa,mutlaka komünistçe tavırlar bekliyoruz.Demokrat olmanın sınavını bile veremiyenler,sosyalist iddiası taşıyamazlar.

4.6.1983/Metris

* * *

(* Bu metin 4.6.1983 tarihinde, Metris Askeri Cezaevi'nde bulunan Rizgari davası sanıkları tarafından yazılmıştır.O günlerde Irak'ta (Güney Kürdistan'daki) Türk Ordusu'nun hareketi için Rizgari sanıklarının,protesto edilmesi için yaptıkları eylem önerilerinin sol siyasal gruplarca kabul edilmemesi üzerine "Kürdistanlı Proleter Sosyalistlerin Protestosu!" başlığı ile Cezaevindeki gruplara verilmiştir.Günümüze ve bundan sonra yapacağımız değerlendirmelere ışık tutacağı inancındayız.

*

AVRUPA PARLAMENTOSU ÜYESİ BİRİGİTTE HEINRICH'İN CENAZE TÖRENİNE VERİLEN MESAJ

Birigitte HEINRICH'in ölümüyle Alman Halkı,ilerici ve demokrat değerli bir politikacısını,Kürt Halkı ise yakın bir dostunu kaybetti.

Birigitte HEINRICH gibi bir dostun ölümünden dolayı acımız sonsuzdur.Çünkü O,Kürt Halkı'nın haklı mücadelesini,Kürt Ulusunun Kendi Kaderinin Tayin Etme Hakkı olarak gören ender politikacılardan biriydi.Avrupa Parlamentosu'ndaki mücadelesi hep bu doğrultuda olmuştur.

Yine O,Türk Devleti'nin Kürt Halkı üzerindeki sömürgeci baskılarını yurtseverlere ve devrimcilere yaptığı işkenceleri her fırsatta teşhir etmeyi görev sayan insanlık bir kişiliğe sahipti.Sömürgeci Türkiye Cumhuriyeti'nin işkenceci niteliğini yakından bildiği için;Federal Alman Hükümeti'ne "ilticacı Kürtleri cellatlarına teslim etmeyin" diye sesleniyordu.

Kürt Halkı,Birigitte HEINRICH ve onun gibi dostlarını unutmayacak,mücadelesinde yaşatacaktır.

O,savaşız ve sömürsüz bir dünya için mücadele ediyordu.Kürt Halkı da,Birigitte HEINRICH'in özlemini duyduğu bir dünyada özgür ve bağımsız olarak yer alabilmek için ulusal kurtuluş mücadelesi veriyor.

Biz Kürt Halkı olarak mücadelemizin zaferle taçlanacağına inanıyoruz.Haklı mücadelemizde yalnız olmadığımızın,Birigitte HEINRICH gibi nice dostlarımızın bulunduğu bilincindeyiz.

Alman ilerici ve demokratlarının,Yeşiller Partisi üyelerinin derin acısını paylaşır saygılarımızı sunarız.

06.01.1988

Rizgari
Avrupa Sekreterliği

DAVOS CİLVELEŞMESİ ÜZERİNE

Parti Bildirisi / 2

- Osmanlılar,tarihte işgalci bir imparatorluktu.Güçlü bir askeri örgütlenmeye sahiptiler.İmparatorluğun çok uzaklarındaki halkları köleleştirmeyi başarmışlardı.Gittikleri her yerde,o toplumun,yıllardan beri süregelen kültürlerini,sanatlarını,biçimlenmiş tüm değerleri ile,ekonomilerini yakıp-yıktilar.Talan ettiler.Bu değerleri çalarak,ne olduğu belli olmayan "Osmanlılık" yarattılar.Ve Osmanlı orduları, her yerde arkalarında gözyaşı,acı, keder ve halklararası düşmanlık bıraktılar.

İşgalci Osmanlı orduları,birçok ülkede iç gelişmeler sonucunda (ekonomik,teknik,vb...) yayılmacı konumlarını pekiştirdiler.Ancak,askeri ve teknik alanlardaki gelişmeler,emperyalist hesap ve çıkar çatışmaları,nihayet yayılmacı Osmanlı İmparatorluğu'nun "keyfine" dur dedi.

Ezilen halkların işgalci ve yayılmacı devletlere karşı uyanışları ve özgürleşmeleri ile birlikte,Osmanlıya asker ve vergi vermekle yükümlü olan halklar da,başkaldırmaya,yavaş yavaş bağımsızlıklarına kavuşmaya başladılar.

Bu gelişmelerden biri de,Balkan ve Makedonya halklarının Osmanlılara karşı başkaldırmaları ve savaşarak özgürlüklerini elde etmeleridir.Ne var ki,Yunanistan,topraklarının büyük bir bölümünü Osmanlılardan alamadı..

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı,birçok ülkenin ekonomik çıkarlarına tekabül eden bir savaştı.Dünya'nın,belli devletler arasında paylaşımı idi..Osmanlı İmparatorluğu'nun geniş topraklara ve bu topraklar üzerindeki zengin yer-altı ve yer-üstü kaynaklarına sahip olması,gerek askeri ve gerekse ekonomik alanda gelişmiş emperyalist devletleri rahatsız etmekteydi.Bu nedenlerden ötürü,dünyayı paylaşım eyleminde,Osmanlı İmparatorluğu'ndan da nasiblerini alacaklardı..Gün geçtikçe çürüyen ve gerileyen imparatorluğun diriltilmesi ise, asla mümkün değildi.Bu nedenle İttihat-Terakki'nin çabaları da sonuç vermedi.

İttihat-Terakki,Alman Emperyalistleri'nin Doğu'ya açılma hesapları içerisinde,Alman ordularını ülkesine davet ederek, onlarla işbirliğine girdi.İdeolojik gıdasını İttihat-Terakki'den alan M.Kemal hareketi ise,Türklüğün kurtarmak ve elden giden Osmanlı topraklarının bir bölümünü elde tutmak için harekete geçti.Ve İngiliz Emperyalizmi'nin çıkarlarına tekabül eden ilişkileri yeğledi.

Resmi tarih yazıcılarının belirttiklerinin tersine,M.Kemal,daha işin başından emperyalistlerle işbirliği halindeydi.M.Kemal hareketi,ne İngilizlere ne de diğer emperyalist ülkelere karşı savaşmamıştır.Bu nedenle anti-emperyalist olarak adlandırılması temelden yanlıştır.Söz konusu savaş, Türk-Yunan Savaşı'dır.İngiliz Emperyalistleri Meclis-i Mebusan ile anlaşarak,paylaşımından nasibini almak için,her iki halkı birbirlerine kırdırdılar.Sonuç olarak,emperyalist

devletlerin ekonomik çıkar çatışmalarının kurbanı olan Yunan halkı,kendi topraklarından zorla atıldı.İşin iç yüzü böyle iken,haksız bir savaş olan Türk-Yunan Savaşı'nda,M. Kemal Hareketi'ni;Türk Sol'u,demokrat ve aydınları "anti-empyralist,ilerici,devrimci,ulusal kurtuluşçu" bir hareket olarak değerlendirmektedirler.

Türk ve Yunan ilişkilerindeki anlaşmazlık ve düşmanlık tarihte belirtildiği çerçevede sürmektedir.Düşmanca ilişkilerin kaynağı tarihte durmaktadır.

-II-

Bu tarihsel gelişmeler yeni Türk Devleti ve Yunanistan arasındaki düşmanlığı sistemeleştirdiği gibi,halklararası düşmanlık da körüklendi.Özellikle,Türkiye,günümüze kadar kendi iç ve dış sorunlarında her zaman Yunan sorununu gündeme getirerek,Türk halkını Yunan halkına karşı şartlandırma için büyük çaba göstermiştir.İki ülke arasındaki tarihsel düşmanlık,nesilden nesile aktarılıp,sürekli canlı tutulmuştur.

Yunanistan'da da doğal olarak aynı durumlar,fakat,değişik bir biçimde,yaşanmaktadır.PASOK iktidar mücadelesinde,politikasının temelini Türkiye'ye karşı düşmanlığı da yerleştirmişti.Bunun içindir ki,DAVOS cilveleşmesinde,kadar,PASOK,her ilişki ve görüşmede,tüm uluslararası platformlarda Türkiye'nin politikasını eleştirir durumdaydı.Bu anlamda,Türkiye'ye karşı uluslararası düzeyde başarılı bir politika sergilediği görülmekteydi..

Yunanistan'da sağ siyasal güçler Türk-Yunan ilişkilerine daha farklı bir yaklaşım göstermektedirler.Türkiye ile ilişkilerin düzenlesinde yarar umuyorlar.1941 yılından günümüze dek aynı politika güdülmüştür.

Elbette yaklaşım halkların kardeşliği temelinde değildir.Diğer yandan,Türkiye'nin askeri alanda güçlü olması,Yunanistan'ı her zaman çekingen duruma getirmiştir.Mart 1987'de

Türk Ordusu'nun Yunanistan'a saldırısı gündeme geldiğinde,Yunan toplumunun her kesiminde büyük bir tedirginlik başladı.Herhangi bir savaş durumunda,Yunan Ordusu,mevcudiyeti ve teknik manevra kabiliyeti açısından,Türk Ordusu ile savaşmada güçlük çekecekti.Bu da,Yunanistan açısından büyük bir dezavantajdı.

İki ülke arasında tarihsel bir geçmişe dayanan ve kısa sürede ortadan kaldırılması mümkün olmayan düşmanlık sorunu halen tazeliliğini korurken, DAVOS işbirliğine ne demeli?

Tüm dünya basını,olayı yakından takip ederek yorumlar yaptı.Türk Basını'n çehresi hemen değişti.Türkiye aleyhine gelişen her durumda "Yunan parmağı" arıyan Türk Basını geçmiş unutarak yorumlar yaptı.Avrupa'nın değişik merkezlerinde politik çevreler,soruna hayretle bakmakla birlikte,olumlu karışılıyanlar çoğunlukta görülüyor.

Yunan Basını'n da belirttiği üzere,bu gelişmenin temelini atan Papandreu'dur.Kısa bir süre öncesine kadar Türkiye'ye ateş püskürmekte olan Papandreu acaba bu işbirliği ile neyi amaçlıyor?

Bazı siyasi çevrelerin de beklemediği gibi bu görüşmenin karşılıklı bazı çıkarılara dayalı olduğu açıktır.Açık olan bir şey daha vardır ki, o da Yunan politikasının Türk politikasına karşı kaybettiğidir.

Görüşmelerin ilk basamağı olarak kabul edilen DAVOS toplantısında,Papandreu'nun ağzından eksik etmediği ve Yunanistan politikasının önemli bir yanını oluşturan Kıbrıs vb.sorunlar söz konusu edilmedi.Bunun bir anlamı olması gerek? Türkiye'ye karşı Yunanistan'ın maçın ilk raundunda yenilgiyi kabul ettiği açık bir gerçektir.Böylesi bir politikanın, ilk görüşmede Türkiye'den daha fazla taviz alması beklenirken,Türkiye'nin AT'na girmesine yeşil ışık yakarak,Özal'ın ekonomik ve siyasal yatırımlarına malzeme oldu.

Türkiye'nin 12 Eylül Askeri Darbesi'nden sonra,ekonomik olarak gelişme ve yaygınlaşma eğilimi taşıdığı bir gerçektir.Özal'ın sorunların çözümüne ekonomik temelde yaklaştığı bilinmektedir.DAVOS Cilveleşmesinden sonra Yunan gazetecilerin sorularını yanıtlarken,konuşmasının bir bölümünde Özal:"iki ülke arasındaki sorunun çözümü ekonomik işbirliğinden geçer" diye bir belirleme yaptı.Yunanistan İşveren Sendikaları Temsilcisi de "ekonomik gelişme açısından Türkiye'yi örnek almaları gerektiğini" belirtti.Demek ki;DAVOS görüşmesinin maddi kaynaklarından birisi ekonomiktir.Bunun için Özal,Papandreu'dan AT'na girmek için gerekli tavizi almıştır.

AT,birden fazla Avrupa ülkesinin ekonomik çıkarlarına tekbül eden bir kuruluştur.Türkiye bu kuruluşa girme çabasındadır.Bunun önündeki engellerden biri Yunanistan'dır.Türkiye'nin AT'na girme konusundaki başvurusuna karşı,Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci örgüt,kuruluş ve kişiler etkin çalışmaktadır.Avrupalı bir çok kuruluş,parlemonter ve değişik baskı grupları da destekleyici konumdadırlar.Bundan dolayı,Türkiye,dostları tarafından birtakım sorunlarını çözmesi için zorlanmaktadır.Türkiye'nin AT'na girmesinin koşullarından birisi,kendi iç sorunlarını çözmesidir.Emperyalist bir topluluk olan AT,kendi iç sorunlarını çözmeden,en az Avrupa ülkelere benzer bir siyasi istikrar arz etmeyen ülkelerin,topluluğun çıkarlarını zedeleyeceğinin bilincindedir.Türkiye'de öteden beri iktidara karşı bir muhalefet vardır.Bunun güçlü odağı ise,Kürdistan'dır.

12 Eylül Darbesi,Kürdistan ve Türkiye'de toplumsal muhalefeti zor kullanarak bastırdı.Siyasi sonuçları bilinmektedir.Bu nedenle,Türkiye uluslararası platformlarda güçlüklerle karşılaştı.Türkiye'nin Avrupa'daki dostları,Türkiye'den "demokratikleşme"sini istediler.Kemalist ideoloji ile teçhizatlanmış sömürgeci Türk Devleti'nin,Avrupa ülkelerine benzer bir "burjuva demokrasisi"ne dönüşmesinin epeyce zorlukları vardır.Sendikal faaliyetlere,öğrencilerin örgütlenmelerine,hatta "Komünist Partisi'nin kurulması konusundaki bütün baskıları kabul edebilir.Ancak, Kürt sorununda hiç de geri adım

atmayı düşünmez.Ve buna tahammül göstermez..Türkiye'de Kürt sorunu olduğu müddetçe,Avrupalıların istediği anlamda dahi olsa "demokrasi"nin yerleşmesi mümkün değildir.

Kürt sorunu'nun Kürdistanlılar tarafından çözümü demek,Orta-Doğu coğrafyasının değişmesi demektir.Bu şu anlama gelir; Kürt sorunu AT'nun sorunudur.Cözüm,tek başına Türkiye'ye bırakılamaz.Ekonomik çıkarlara dayalı emperyalist birliklemler,sermayelerini güvence altına almak durumundadırlar.Yıllardan beri çözülmemiş,Kürt sorunu gibi bir çözümsüzlüğün olduğu ülkelere,sermaye sahipleri yeni yeni çözüm önerileri sunup,denemezler,yatırım da yapmazlar.Buna bağlı olarak,kendilerine bağlı ülkelere sağlam yatırım için,yardımcı da olurlar.Nasıl ki,i.Emperyalist Savaş'ta Yunanistan Türkiye'ye karşı savaşa sokulup,kullanıldıysa,1988 yılında da,Türk Devleti'nin ekonomik ve siyasi çıkarları hesabına,yine,koz olarak kullanıldı..DAVOS Cilveleşmesinde bir işbirliğinin ve belli bir dayatmanın da olduğu açıktır.

Kürtlere dost gibi görünen PASOK ve Papandreu'nun,Kürdistan Sorunu'nun çözümünde Türkiye ve AT gibi düşündüğü açıktır.Bunun, affedilir bir yanı yoktur.Türk Devleti,kendilerine rağmen,her türlü insanlık dışı uygulama ve yöntemlerle köleleştirilen Kürt Halkı'nın düşmanıdır.Ve Yunan Halkı'nı da kendi topraklarını Kürt Halkı'na koymuştur.Yunan Halkı, Türk Ordusu'ndan çok acılar çekmiştir.Tarih DAVOS Antlaşması'nı affetmeyecektir..Bir avuç egemen sınıf için sömürgeci Türk Devleti'nin çıkarlarına alet olunmuştur...

DAVOS Cilveleşmesi'nde yatan bir başka gerçek de şudur: Türkiye, NATO'nun Güney-Doğu kanadının en güçlü müttefiki durumundadır.Böylesi bir ülkenin iç sorunlarında istikrara kavuşması emperyalistlerin çıkarlarıdır.Yine,NATO müttefiki olan Yunanistan'ın Türkiye ile olan çatışmaları Ege Kıta Sahaneliği'nda ve benzeri durumlarda problem yaratmaktadır.Sorunun çözümünde,başta ABD durumaktadır.Her ne kadar PASOK, anti-ABD gibi görünüyorsa da,DAVOS Cilveleşmesi ile Papanureu'nun ABD'den kaynaklanan bir çözümden hareket ettiği ortaya çıkmıştır.DAVOS'ta,Yunanistan için önemli olan Kıbrıs

... sorunu ve işgalci Türk Ordusu'nun geri çekilmesi ise tartışılmamıştır...

Yaklaşan seçimlerde, Papandreu'nun DAVOS Cilveleşmesi'ni bir araç olarak kullanabileceğini de düşünmek gerekir.

PASOK bu konumu ile, sağ siyasal güçlerin politikasına "terfi" etmiş durumdadır. Yapısında ne gibi değişiklikler ve rahatsızlıklar olacağını sürece bırakmak gerekir...

Biz Kürdistanlı sosyalistler olarak, DAVOS ve benzeri antlaşmaları red ediyoruz. Halklararası düşmanlığın kalkması, ancak enternasyonalist temelde mümkündür. İki ülkenin ekonomik ve siyasal çıkarlarına tekabül eden siyasi işbirliği, hiçbir zaman halklararasıdaki düşmanlığı kaldırmaz. Tarih boyunca halklara zulmedenler, O'nu yurdundan topraklarından zorla söküp atanlar ve daha önemlisi kendi halkını diğer başka bir halka karşı düşmanlık temelinde eğiten bir devlet, ancak yargılanır. Bunun için; Yunan Hükümeti'nin başlatmış olduğu ilişkinin hatalı olduğunu, derhal geri adım atılmasını istemekteyiz.

Yunan ve Türk halkı bilmelidir ki, bu antlaşma egemen güçlerin çıkarı gereğince düzenlenmiştir. Bu toplantıyı düzenleyen Dünya Ekonomik Kurumu'dur. Toplantıdan sonra gerek özal ve gerekse Papandreu, İsviçre Dünya Ekonomik Kurumu yetkililerine teşekkürlerini bildirmişlerdir..

Yunan halkı, yapılan bu görüşme ile Kürt halkının kölelik statüsünün perçinlendiğini de bilmelidir.

İleride gerekli olduğu zaman ve genişçe DAVOS Antlaşması ve sonuçları üzerinde duracağız...

DAVOS ANTLAŞMASINI REDEDİYORUZ!

6 Şubat 1988

(r i z g a r i)
KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
Örgütlenme Komitesi

" ...

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ, ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KATILAN, DESTEK VEREN, DAYANIŞMA İÇERİSİNDE OLAN BÜTÜN GÜÇLERİ (DEVLETLER, ÖRGÜTLER, KİŞİLER) DOST SAYAR.

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZE KARŞI OLAN VE GELİŞMESİNİ, GÜRBÜZLEŞMESİNİ ENGELLEYEN BÜTÜN GÜÇLERİ DÜŞMAN OLARAK GÖRÜR.

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ, SOSYALİST ÜLKELER, ULUSAL KURTULUŞ HAREKETLERİ VE KAPİTALİST ÜLKELER İŞÇİ SINIFI HAREKETLERİNİN MÜCADELELERİNİ DESTEKLER, BUNLARI DOST KABUL EDER.

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ, DÜNYA'DA HIÇ BİR BLOKA BAĞLI VE BAĞIMLI OLMADAN, ELEŞTİRİCİ VE BAĞIMSIZLIKÇI BİR ÇİZGİ İZLER.

ÖRGÜTÜMÜZ, ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZİN HEDEFLERİNE SAYGILI OLAN, İÇİŞLERİMİZE MÜDAHALE ETMEYEN, HIÇBİR TALEPTE BULUNMAKSIZIN KARŞILIKSIZ YARDIMDA BULUNAN, DİPLOMATİK DESTEK VEREN DEVLETLERLE RESMİ İLİŞKİLER KURAR..."

(Kürdistan Kurtuluş Örgütü, Program Taslağı'ndan)

—NEWROZ / 88—

Gelê Kurd û Kurdistanê bi hêviya rizgarbûna ji rojên reş Newrozeke din pîroz dikin. Welatê me hemu hovitiyên qolonyalizmê, zilm û zordariyê wî di bedenê xwe de dihise... Zarokên me jî, di laşên xwe yên nazik de, bi birinên reş yên bombeyên napalm û çekên kîmyevî ve nevrozeke din pîroz dikin.

Gava, di bin vê hovitî û kedxwariyê de nîşana serhildana gelê me Newroz li diji zilm, kedxwari û zordestiyê tê pîrozkirin; têkoşîna me ya rizgariya netewî û civakî jî pêş dikeve û bi heztir dibe. Ji ber vê sedemê, qolonyalîstên betir êrişkar dibin, di nav peywendiyên emperyalîstan de diji gelê me û welatê me qetliaman çedikin, kiryarên xwe yêndiji mirovatî xurttir dikin. Her wisa qolonyalîstên diji gelê me dest bi listikên nû dikin, metodên nû bikar tînin û dehfikên xayînatînin pêşîya wê.

Tuccarên çek îro di Rojhilata-Navîn de cirît diavêjin û kes nîzane destê kê di berîka kê de ye. Hêzên ku berjewendiyê wan di vê rewşê de hene, bi zanebûn navbera gelen herem dijminatî derdixin û şerên ku li herêm hene xurttir dikin. Beşek jê mezin fatûreyê çêkên ku li herêm hatiye dagirtin, ji gelê Kurd tê standin.

Têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê, ku dost û hevalbendê têkoşinên rizgariya netewî û civakî yê dinya ye, di gel ku xwediyê mezintirin hêzê gerilla (pêşmerge) û xakên rizgarkiriyê jî; hem li herêm, hem jî di sewiya navnetewî de, ji piştgiriya raya giştî bêpar tê hiştin... Li hember vê rewşê, bêdeng mayîna welatên sosyalîst hê ecêbtir e. Tenê ji bo peywendiyên berjewendî ji qetliama gelekî şerkar re çav tê girtin. Lê di gel her tiştî jî, gelê me di têkoşîna xwe de berdewam e. Bi fedakariyê mezin, bi sebir û bi enir roja rizgariyê dihûne...

Li ser welatê me yê perçekirî dagirkeriya dewletên qolonyalîst hê berdewam e. Netewa me bi giştî li ber tehdîda hebûn û tunebûnê de ye. Li hember ev şerê neheq, ku diji hebûna gelê me tê kirin; pêwîste hemû hêzên rizgariya netewî di nav eniyêke êrişê yê miştêrek de yekitiyêke çêkin.

Di têkoşîna serxwebûna welatê me, azadiya netewa me de, bi giştî di têkoşîna me ya Rizgariya Civakî de; tiştêki me ya Kurdistanîyan nemaye, ku em wî jî wînda bikin. Vê ku wînda biki (bixisiri), hêzên emperyalîst û qolonyalîstan in. Em, bi têgihiştina (zanebûna) naveroka têkoşinê ve; hemû qadro û têkoşerên Kurdistanê yê welatparez, demokrat û sosyalîst ji bo vexistina agirên Newrozê gazi yekitiyê dikin, da ku welatê xwe bigihîjin rizgariya rastî. Em vê daxwaza xwe du car dikin.

BİJİ NEWROZ!

BİJİ TÊKOŞINA KARKERÊN DİNÊ Û GELEN BİNDEST!

BİJİ AZADİYA NETEWA ME!

BİJİ SERXWEBÛNA WELATÊ ME!

Bijî Rêxistina me ya Têkoşer RIZGARI

21 Adarê 1988

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(r i z g a r î)

—NEWROZ / 88—

Kürt Halkı ve Kürdistanlılar bir **Newroz** daha kutluyor.. Kötü günlerin gitmesini umut ederek..Bir Newroz daha kutlanıyor.Ülkemizde;baskının, zulmün,sömürgeci vahşetin tüm acılarını iliklerimize kadar hissederek..Çocuklarımız,napalm bombaları ve kimyasal silahların pis lekelerini körpe vucudlarında taşıyarak, bir **Newroz** daha kutluyorlar.

Bu vahşet ve sömürü altında halkımızın zulme,sömürüye ve baskıya karşı başkaldırışının sembolü olan geleneksel bayramı **Newroz**'u kutlarken;ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemiz de yeni boyutlar kazanmakta, gelişip-güçlenmektedir.Bu nedenle daha da saldırganlaşan sömürgeciler, emperyalist bağlantılar içinde,katliam ve insanlık dışı uygulamalarını, halkımız ve ülkemiz üzerinde bir kat daha arttırarak sürdürmektedirler.Yeni yeni oyunlara,komplolara,yöntemlere başvurumaktadırlar.

Bugün Orta-Doğu,silah tüccarlarının cirit attıkları ve kimin elinin kimin cebinde olduğu belli olmayan bir alan haline getirilmiştir.Halklararası düşmanlık bilinçli olarak geliştirilmektedir. Kârlarına kâr katma hırsı ile körüklenen savaşlar nedeni ile bölgemize yığılan silahların faturasının bir kısmını da Kürt halkına ödetmektedirler..

Dünya'da sürdürülen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin dost ve müttefiki olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi en büyük gerilla ordusuna ve kuratılmış alanlara sahip olmasına karşılık;gerek bölgemizde ve gerekse uluslararası düzeyde kamuoyu desteğinden yoksun bırakılmaktadır..Bu durum karşısında sosyalist ülkelerin sessiz kalışları daha da ibret vericidir. Savaşan bir halkın katliamına sırf çıkar ilişkileri nedeni ile göz yumulmaktadır. Herşeye rağmen halkımız mücadelesine devam etmektedir. Büyük bir özveri,sabir ve inatla kurtuluş günlerinin gözelerini örmektedir.

Ülkemizin parçalanmışlığı ve sömürgeci devletlerin işgali devam etmektedir.Ulusumuz topyekün imha ile karşı karşıyadır.Bize dayatılan bu haksız savaşa karşı,tüm Ulusal Kurtuluşçu Güçler'in tek bir ortak Taarruz Cephesi'nde birleşmeleri gerekmektedir.

Ülkemizin **Bağımsızlığı**, **Ulusumuzun Özgürlüğü** ve bir bütün olarak **Sosyal Kurtuluş Mücadelemizde**;biz Kürdistanlıların artık kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktur.Kaybedecek olan emperyalistler ve sömürgecilerdir.Bu mücadele bilinci ile,tüm Kürdistanlı yurtsever, demokrat,sosyalist kadro ve militanları ülkemizi gerçek kurtuluşa ulaştıracak **Newroz ateşlerini** yakmak için, birleşmeye ve bütünleşmeye çağırıyoruz. Bir kez daha bu isteğimizi yineliyoruz.

YAŞASIN NEWROZ!

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN VE EZİLEN HALKLARIN MÜCADELESİ!

YAŞASIN ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ!

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI!

Yaşasın Mücadele Örgütümüz RIZGARI!

21 Mart 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
(r i z g a r i)

BELAVOKA ÇAPGERİ 1

Li Kurdistanê beşek girîng ji zilm, zordestî û eşkenceyên dewleta Tirk di Girtixana Leşkerî ya Diyarbekirê de tê kirin. Bi salan e gelek têkoşer, xortên me, libin hovitiya KT (Komara Tirkiye) ya kolonyalist di wan zindanan de seqet man, şehîd ketin û hikmên giran xwarin. Lê belê li hember van hovîtî û eşkenceyan berxwedan her tim dom kir...

Di 7 ê Sibatê 1988 an de hemû girtiyên Girtixana Leşkerî ya Diyarbekir dîsan dest bi berxwedanê kirin. Nêzikê 30 daxwaz dan pêş û ketin greva birçibûnê ya bê sinor û rojiya mirinê. Ev daxwazana bi giştî li ser ev xalên jêrîn yê mîşte-rekin in:

- 1-Dixwazîn bi serdançiyên xwe re zimanê xwe yî zik-makî Kurdî biaxivin,
- 2-Bila bendên destûra daxilî ya girtigehê ku diji mirovatiyê bênguhertin,
- 3-Bila di rêwebirina girtixane de nûnerên girtiyan jî bîn temsilkirin,
- 4-Naxwazîn cilê bi yek çûre li xwe bikin,
- 5-Kirin û anîna kovar û rojname bo girtixane bila bête serbestkirin.

- 6-Kalîteya xwarinan bila bête bilind kirin,
- 7-Pirsên sihhî bi awakî ciddî bîn helkirin.

...

Li ser vê berxwedanê dewleta Tirk bi hemû taxim û teqlawatê xwe ve seferber bû. Ketin panik û teşqelan. Berpirsiyaren girtixane awa şerîn ku pêwîst bû bidana kesên berxwedan, av nedan û berxwedan firehtir (!) kirin. Lê di dawiyê de serokwezîr li gel serokkomar rûnişt, paşê "meşrûtiyeta" berxwedana Diyarbekirê pejirand. Bi raya giştî re da xuyakirin ku daxwazê girtiyan "mafeki-heqeki" wan e... Serokatiya Qumandariya Giştî jî -ev tewr di diroka dewleta Tirk de nehatibû dîtin- bi daxwuyaniyekê xwe de vê berxwedanê pejirand. Da zanin, ku wê hemû daxwaz pêk bînin, wê axaftina kurdi serbest bihêlin, wê rewşa girtixane baştir bikin.

Di roja 19 ê Sibatê de 7 kes jî ber greva birçibûnê û rojiya mirinê rakirin nexwaşxana. Ji wana M. Emin YAVUZ nefilî-tî û şehîd ket. Ev bûyer piştî bi dawî hatina çalakiyên girtiyan di roja 19.ê Sibatê de hate eşkerekirin.

Di vê bûyerê de tiştê ecêb (balkêş) ev e ku piştî gelek berxwedan û daxwazên bi heq yê salane, bi vê berxwedanê re -ku daxwaza vê gihiştina mafên girtigehên din yê Tirkiyê

bû- ziman û hebûna Kurdan ji alî kolonyalîstan ve hate "qebûlkinin"! (Divê li ser ve babetê bi hûr û kûr bê sekinin.)

Li Kurdistanê di gel hemû xebatên siyasî û berxwedanên mezin dewleta Tirk hebûna Kurdan qebûlnekiribû. Ji ve ecebîr; li ser ve berxwedanê qebulkirina hebûna Kurdan ji alî dewletê ye. Tewra dewleta Tirk li hember ve berxwedanê parçek jê siyaseta wan e. Niha Tirkiyê di pêwajoya endamiya Civaka Ewropî (AT) û "demokrat bûnê" de ye. Di ve pêwajoyê de pêwiste ku Tirkiye peywendiyên xwe ligel Yewnanîstanê nermtir bike, di mesele Qibrîsê de hin gavên piçûk paş ve bavêjê (wek paş ve kişandina hin hêzên leşkerî ya Tirk ji Qibrîsê ûhd), bi awakirina "partiyeke komunist" -di bin kontrolê xwe de- bike ve nav "demokrasiya piranî", li gor çerçewaya ku ji alî dewletê ve bê tesbîtîkirin "qebûlkinin û dayina hin mafên" Kurdan. Ew hêz û xebatên din yên ku li derwayê ve çerçewê bîminin, nasandî û tecrîtkirin wan bi navê "terorîst û anarşîst". Daxwazên wek van, ku daxwaziyên burjuvaziya Ewropane û bûne siyaseta dewleta Tirk. Bi saya ve bûyerê berpîrsiyarên dewleta Tirk -di gel partiyên mixalîf- ditên xwe li gor programa ku hatiye qebûlkinin anîn ziman.

Berxwedana Diyarbekirê berxwedanekî tabîî bû. Daxwaza ve berxwedanê destxistina mafên prîtaneyên din a Tirkiyê bû. Her wisa daxwaza axaftina zîmanê zîkmakî jî daxwazakî pir tabîî bû... Li ser ve berxwedanê parlamenterên partiya ser hikim û mixalefet derketin piyase û bi navê parlamenterê

BASIN BİLDİRİSİ 1

Kürdistan'da baskı ve zulmün, işkencenin önemli bir parçasını Diyarbekir Sıkıyönetim Askeri Cezaevleri oluşturmaktadır. Yıllardan beri bir çok militanın, genç insanımızın TC'nin sömürgeci vahşeti altında çile doldurduğu bu cezaevinde bir çok insan sakat kaldı, şehit düştü, en ağır cezalara çarptırıldı. Her zaman bu vahşet ve işkenceye karşı direniş sürdü..

"Kurd" û "Rojhilatî" "xwedî" li berxwedanê derketin (!) Qumandariya Giştî mifetişên xwe şandin -mîna ku qet haya wan jî ve mesele tûne be- Diyarbekirê "weed" dan girtiyên û malbatên wan.

Bi van tevger û listikên xwe re dewleta Tirk dîxwaze têkoşîna rizgariya Kurdistanê bikşîne zemînekê û wê îmh bike... Bi ve bûyerê re dewlet listikekê çekir ve bûyerê jî xwe re kir xwe nişandana dewletê...

Bijî berxwedana girtigehê!

Bimre zordestiya kolonyalîst, zîlm û eşkence!

Bimre listik û komployên oportunist!

Em bi rêz û silaw, şehîdên berxwedanê, dostên xwe yên têkoşer bi bir tînin.

Bijî azadiya netewa me û serxwebûna welatê me!

r i z g a r i

Navendiya Weşan û Çapê
Basın Yayın Merkezi

7 Şubat 1988 tarihinde, yine, Diyarbekir Askeri Cezaevi'nde tüm tutuklu ve hükümlüler direniş geçtiler, 30 kadar istek ile süresiz açlık grevine ve ölüm orucuna başladılar.. Bu isteklerin genel ve ortak birleştikleri noktalar şunlardır:

1-Görüşçülerimiz ile kendi ana dilimiz olan Kürtçe ile konuşmak istiyoruz,

2-İnsanlık dışı hükümler içeren Cezaevleri İç Tüzüğü değiştirilsin,

3-Cezaevi yönetimine tutuklu ya da hükümlü temsilcileri de katılsın,

4-Tek tip elbise giyinmek istemiyoruz,

5-Dergi,gazete ve kitaplar içeri sokulmalıdır,

6-Yemek standartları ile gıda düzeyleri yükseltilsin,

7-Sağlık sorunlarımız ciddi bir biçimde çözümlensin,

...

Bu direniş üzerine TC devleti tüm takım-taklavatı ile seferber oldu.Panik gösterdi,telaşlandı.Hatta cezaevi yönetimi açlık grevindekilere şekerli su vermeyi de redederek,direnişi tırmandırdı(!) Nihayet 18 Şubat 1988 tarihinde Başbakan,Cumhurbaşkanı ile görüşerek,Diyarbakir Cezaevi'ndeki direnişin "meşruiyetini" kabul ederek,bunun bir "hak" olduğunu kamuoyuna açıkladı..Genel Kurmay Başkanlığı da -TC tarihinde görülmeyen bir tavırla- başka bir açıklama ile direnişi kabullendi ve tüm isteklerin yerine getirileceğini,Kürtçe ile konuşma mäsadesi verileceğini,cezaevi koşullarının düzeltileneğini belirtti.

19 Şubat günü 7 kişi açlık grevi ve ölüm orucundan dolayı hastahaneye kaldırıldı,gizli bir bakıma alındılar ve içlerinden M.Emin YAVUZ kurtarılmıyarak şehid oldu.Bu olay,isteklerin kabul edilmesi ve direnişin sona erdiğinin açıklanmasından sonra,19 Şubat saat:19.00 da açıklandı.

İşin ilginç yanına bakınız ki,yıllar sonra cezaevindeki direniş ve haklı isteklerinden sonra ve Türkiye'nin diğer bölgelerindeki cezaevleri düzeyine gelme eylemi dolayısıyla,

Kürtlerin varlığı ve dili sömürgecilerce "kabullenildi!" (bunun detaylı olarak ele alınıp değerlendirilmesi gerekmektedir...)

Kürdistan'da siyasal olaylara ve direnmelere rağmen,bu olayı kabullenmeyen TC'nin tutumu ilginçtir,cezaevindeki direniş dolayısıyla bu açıklama manidardır ve Türkiye'nin genel siyasetinin bir parçasıdır.AT'de yer alma ve "demokratlaşma" sürecinde Yunanistan ile ilişkilerinin yumuşatılması, Kıbrıs sorununda geri adım atılması ve bazı biçimsel değişikliklere gidilmesi (az miktarda,göstermelik olarak askerinin geri çekilmesi vb...) legal bir "Komünist Partisi" -denetimli ve icazetli- kurdurularak "çoğulcu demokrasi"ye girme, Kürt sorununda belli bir çerçeve çizilerek,en azından "kabullenme ve bazı hakların" verilerek,bu düzeye yetinilmenin sağlanması ve bunun dışındaki eylem ve aksiyonların "terörist","anarşist" olarak kabullendirilmesi gibi Avrupa burjuvazisinin isteklerini içeren devlet siyasetinin program hedeflerinden biri daha bu olay vesilesi ile devlet erkani tarafından -ana muhalefet partisi başta- kamu oyuna sunulma fırsatı elde edildi!...

Diyarbakir'deki eylem çok doğaldı ve istekler diğer cezaevlerinin şuan ki koşullarına ulaşma gibi mütevazî bir değişiklik ile,bir de yine en doğal insanın kendi ana dili ile konuşma isteğini içermekteydi...Bunun için iktidar partisi ve ana muhalefet(!) partileri milletvekilleri ("Kürt" ve "Doğu" milletvekilleri)'nin harekete geçirilmesi,Genel Kurmay'dan müfettişlerin ve görevlilerin gönderilmesi -hiç haberleri yokmuş gibi- ve tutuklu ile hükümlülere "güvence" verdirilmesi,Kürdistan'ın genel siyasal mücadelesine indirilen ağır bir darbe ve mücadelenin başka yerlere bilinçli olarak çekilmek istenmesi ve imhasıdır...Olay cezaevindeki hak direnişinden,devlet gösterisine dönüştürüldü..

Yaşasın cezaevi direnişi!

Kahrolsun sömürgeci baskı,zulüm ve işkence!

Kahrolsun oportünist,entrikacı hesap ve komplolar!

Direniş şehitlerimizi ve tüm militan dostlarımızı selam ve saygı ile anıyoruz!

Yaşasın ulusumuzun özgürlüğü ve ülkemizin bağımsızlığı!

20 Sibata 1988

r i z g a r i
Navendiye Weşanû Çapê
Basın Yayın Merkezi

BELAVOKA ÇEPGERİ 2:

Ji bo çapgerî û raya giştî

Li Kurdistanê di Girtîxana Leşkerî ya Diyarbekirê de, di roja 7 ê Sibata 1988 an de berxwedanê girtiyên destpêkiribû. Di roja 19 ê Sibata de ji di gel hin daxwazên din, daxwaza "di hevdiyanan de axaftina zimanê zikmakî Kurdî" jî hatibû qebûl kirin. O li ser vê berxwedanê sekini bû. Di vê greva birçibûnê û rojiya mirinê de gelek kes nexweş ketin. M. Emin YA-VUZ jî şehid bû. Me di belavoka xwe yê berê de ser vê berxwedanê fireh nivîsî bû...

Di dîroka dewleta Tirk de berpirsiyarên dewletê cara pêşî "axaftina Kurdî" qebûl kirin. Bi salane ku KT (Komara Tirkîyê) berxwedanê Kurdistanê bi xwîn û zilmê vemirandibû. Hebûna Kurdan qebûl nekiribû. Bi berxwedana girtîxanê ve KT jî nişka ve wê pirsê anî ber emir-waqî!

Piştê wê bûyerê, hikûmetê qanûnekî derxist, li gor wê qanûnê girtiyên Girtîxana Leşkerî, di bin navê "baştir kirina rewşa girtîxanan" sirgûnê girtîxaneyên siwîl kirin.

Cihê de grupên sirgûnê pëkanin di grûpa pêşî de 20 girtî sirgûnê Girtîxana Taybetî ya Entabê kirin. Dê ev sirgûn dom bike, wê girtiyên bişînin girtîgehên taybetî yê Melatye, Çanakkale, Bartin, Niğde ûhd.

Ji holê radibe. Her wisa wê êşkence bê veşartin.

Ew girtiyên ku hina mehkemeyên wan ne qediya bû, ji nişka ve birin ciyên din. Helbet ew mirovên ku tên sirgûnkirin di

ciyên din de wê tecrid bibin. We rewşa wan ê maddî xirabtir bibê, wê nikaribin ihtiyacên xwe pêkbinin û wê bikevin nav rewşekî xirab.

Helbet wê girtîxana Diyarbekirê jî vala nehêlin, wê girtiyên rojawayê binin bixin Girtîxana Diyarbekirê. Wê ew jî ji kes û karên xwe dûr bikevin. Ev yeka han siyasetekî giştî ya dewletê ye.

Grupên sirgûnan kesên ku di berxwedanan de cih girtibûn pêk tinin. Li gor agahdariyên ku gihîştine Navendiya Weşanê me; wê li girtîxana Diyarbekirê de hember wê kiryarê bêdeng nemînin. İhtimala çebûna berxwedanekî nû jî heye. Tê gotin, ku Girtîgeh û Dadgehên Diyarbekirê "erkên" xwe bi cih anîne. Dî gel "weed"ên hatibû dayin, dewletê dixwaza pirsê Kurdistanê nekeve nav gotûbêjê. Belavkirina girtîxana parçek jê jî ve siyasetê ye. Weedên ku hatibûn dayin hemû derew derketin.

Bi wê biryara sirgûnê ve, wê girtiyên Diyarbekirê bişînin cihên dûr, wê kes û karê wan nikaribin bi wan re têkilîyên xwe bidomînin. Li wan ciyan de wê bîr asîmlekirin. Bi wê awa-yî kesên ku serdançiyê wan tûnebi "axaftina wan ê Kurdî" jî

Weke ku me di belavoka xwe yî din de dabûxwuyakirin; dewleta Tirk jî bo ku karibe bibe endamê Civaka Ewropî (AT), xwe "demokrat" bide naskirin siyasetekî dimeşîne. Li gor wê siyasetê divê li ser weed xwe bisekine. Lê kirinên wan listîkekê eşkere ye. Em pêwîst dibînin ku carekî din wê yekê bo raya giştî bidin zanin.

Girtixana Diyarbekirê bîra meke!

Piştgiriye li gel Kurd û Kurdistanîyan xurttir bike!

r i z g a r i

Navendiya Weşan û Çapê

Basin Yayın Merkezi

10 Adar 1988

BASIN BİLDİRİSİ 2

Basına ve Kamuoyuna,

Kürdistan'da Diyarbakır Özel Askeri Cezaevi'de 7 Şubat 1988'de başlayıp, 19 Şubat 1988'de sona eren direniş, başta "görüşçüleri ile Kürtçe konuşmak" olmak üzere, birçok isteğin kabul edilmesi ile sonuçlanmıştı. Açlık grevi ve ölüm orucunda birçok kişi hastalanmış, içlerinden M. Emin YAVUZ'da şehit olmuştu. Bundan önceki basın bildirimizde durumu genişçe beirlemiştik...

TC tarihinde ilk kez Devlet Erkânı "Kürtçe ile konuşma"yı kabul etti. Yıllardır Kürdistan'daki direnişleri kan ve zulümle bastıran TC, Kürtlerin varlığını kabullenmediği halde, birden bire cezaevindeki Hak direnişi nedeniyle sorunu oldubittiye getirdi!

Ve buna bağlı olarak direnişten hemen sonra askeri cezaevlerinin sivil cezaevlerine nakline dair acele bir kanun çıkartarak, cezaevlerinin "iyileştirilmesi" işi, daha kötü koşullara, yani, "sivil" cezaevlerine sürgüne dönüştürüldü...

Hemen sürgün grupları oluşturularak, ilk 20 kişilik grup Gaziantep E/Tipi Özel Cezaevi'ne sürgün edildi. Bu devam edecek ve diğer özel cezaevleri'ne (Malatya, Çanakkale, Bartın, Niğde vb..) grup grup gönderileceklerdir.

Sürgünler, önce direnişte etkili olan unsurlardan başlamaktadır. Basın Merkezi'mizin aldığı haberlere göre, bu sürgünler nedeni ile Diyarbakır Özel Askeri Cezaevi'nde direniş yapılacağı ve sürgünlere karşı çıkılacağı bildirildi..

Diyarbakır'da cezaevleri ve mahkemelerin "görevlerini" yerine getirdikleri, üst düzeyde verilen "söz"lerin göstermelik karşılığı, Kürdistan sorunu'nun alan dışına düşürülmesi, kamuoyunda tartışılmasının engellenmesi istenmektedir. Cezaevinin dağıtılması bu siyasetin bir parçasıdır. Hak'ların verildiği, şartların düzeltileceği gibi sözlerin her zamanki gibi yalan olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu kararlar; Kürdistan sorunu bölgede canlılığını yitirecek, uzaklara gönderilen tutuklu ve hükümlülerin görüşçüleri ile buluşmaları engellenecek. Kitle desteği ve kamuoyu kırılacak, oralarda bu insanlar asimilasyona tabi tutulacaktır. Böylece, görüşçüsü olmayan insanların "Kürtçe konuşması" sorunu da kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Ayrıca, baskı ve işkencenin üstü örtülecek, küllendirilecektir...

Şimdiye kadar, haklarındaki mahkemelerin sonuçlanmadığı gerekçesi ile burada tutulan ve ağır işkencelere tabi olan tutuklu ve hükümlüler, birdenbire başka yerlere taşımaya başladılar. Doğal ki, sürgün edilen yerlerde bu insanlar tecrit olarak kalacaklardır. Maddi olanakları kısıtlı olacak, sağlık durumları ve maddi ihtiyaçları giderilemeyecek, en kötü şartlara itileceklerdir.

Bu cezaevi de herhalde kapatılmayacak, oraya da batı bölgelerinden Türk ve diğer uyruklu hükümlüler taşınıp yerleştirileceklerdir. Onların durumları da kitle desteği ve ailelerinden koparılacaktır. Bu genel bir ceza siyasetidir.

Geçen basın bildirimizde de açıkladığımız gibi, TC Devleti, AT'ye girme ve "demokratikleşmeyi" göstermek için verdiği sözlerin yerine getirilmesi gibi bir siyaset uygulamaktadır. Yaptıkları açıkca bir oyundur. Bunu bir kez daha kamuoyuna açıklamayı görev sayıyoruz.

Diyarbakır Cezaevini unutmayınız!..

Kürtler ve Kürdistanlılar ile dayanışmayı güçlendiriniz!..

Saygılarımızla.

10 Mart 1988

r i z g a r i
Navendiye Weşan û Çapê
Basın Yayın Merkezi

BASIN BİLDİRİSİ

16 Mart 1988 günü Irak'ın miraj uçakları Güney Kürdistan'da bulunan Halebdja şehrini bombaladılar. Bomba saldırısında Irak değişik zehirli gazları da kullandı.

5000'den fazla ölü ve bir o kadar da yaralı var. Elimize Irak'ın saldırılarını devam ettirdiğine dair her gün yeni haberler ulaşmakta. 1983'den bu yana Güney Kürdistan'da Irak, Fransa'dan satın aldığı mirajlarla, arasında Federal Almanya ve Hollanda'nın da bulunduğu Avrupa devletlerinden getirttiği araçlar ve kurdurduğu fabrikalarla 100'ün üzerinde Kürt köyü ve şehrini bombaladı. Ve 15 Nisan 1987'den itibaren kimyasal silahların kullanıldığı saldırılarını sistemleştirdi. Güney Kürdistan'da halkımız senelerdir Irak sömürgecilerinin baskı ve asimilasyon politikasına karşı haklı bir savaş vermekte. Halkımızın kendi kaderini kendisinin tayin etmesinde, kendi ülkesinde özgür insanlar olarak, dillerini özgürce konuşmak istemelerinden, ülkelerinin ekonomik kaynaklarını kendi ülkesinin gelişimi için kullanmaktan başka bir hak istediği yok.

Fakat özellikle ülkemizin stratejik önemi ve yeraltı zenginlik kaynakları (petrol) uluslararası alanda statükoda bir değişikliğin istenmemesi için önemli sebep oluşturuyor. O halde varolanı muhafaza edebilmek için bütün güçler örgütlendirilmelidir. Kürdistan'ın parçalanmışlığı devam etmeli, asimilasyon (araplaştırma, türkleştirme) sürdürülmeli, arap/türk bölgelerine mecburi iskanlar fazlalaştırılmalıdır. Ve tüm bu önlemler birşey değiştirmiyor ve kurtuluş mücadelesi geliyorsa, silahlara davranılmalıdır...

Bölgede emperyalistlerin ve sömürgeci devletlerin ekonomik ve politik çıkarlarıyla Kürt halkının kendi kaderini

tayin için haklı talebi ve yürüttüğü mücadelesi karşı-karşıya. Irkçı Baas rejimi tarafından uygulanan kitle katliamının dünya kamuoyunda ses bulamamasının temel sebeplerinden en önemlisi bu.

Sovyetler Birliği, dünyadaki değişik ilerici güçler Irak'ı demokratik, ilerici bir güç olarak gördüler ve öyle sundular. Bu bakış açısı daha 1970'li yıllarda Irak'a Kürt halkına karşı Napalm kullanma cesaretini ve imkanını verdi. Bugün siyanit, sinir ve diğer gazları kullanmakta.

Güney Kürdistan'da halkımız onlarca senedir kurtuluş mücadelesi vermekte. Son senelerde, bölgedeki mücadele eden güçlerin önderliğinde (KDP-I, KYB, PASOK...) kurtarılmış alanlar genişledi. Kurtarılmış alanlardaki insanlar demokratik yönetim biçimlerini oluşturuyorlar, sınırlar ve gümrükler kuruluyor. Bütün bunlar, halkımızın mücadelenin yanısıra peşmerge ile birlikte ülkesini inşaa ettiğinin göstergeleri. Kendisiyle girilen sınırlı enternasyonal dayanışmaya rağmen. Biz bu ülkenin bütün demokratik, ilerici ve sosyalist kamuoyunu, Güney Kürdistan'da halkımıza karşı sürdürülen yoketme savaşına karşı durmayı ve halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı hak ettiği bir şekilde yaklaşıma çağırıyoruz. Kitle karakteri olan, yüzbinlerce peşmerge ve milislere sahip bir kurtuluş mücadelesi. 20 milyona yakın insanın özgürce yaşamı için mücadele. Soykırımı karşı mücadele. Biz, bütün anti-emperyalistleri, demokratları, sosyalisleri bu soykırımı karşı durmaya ve Kürt kurtuluş hareketiyle aktif dayanışmaya çağırıyoruz.

23.3.1988

r i z g a r i
Avrupa Sekreterliği

BIMRE ZORDESTÎ!

BIMRE HOVÎTÎ!

**DÎKTATORIYA XWÎNXWAR YA
BEES DI ÇAXÊ NEWROZÊ DE
KURDISTAN KIRE QEBRISTAN**

www.arsivakurdi.org